

LV

LV

LV

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 30.4.2009
COM(2009) 207 galīgā redakcija

2009/0064 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par Direktīvas 2004/39/EK un
Direktīvas 2009/.../EK grozījumiem**

{SEC(2009) 576}
{SEC(2009) 577}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma konteksts, pamatojums un mērķi

Finanšu krīze ir ļāvusi konstatēt virkni apdraudējumu globālajā finanšu sistēmā. Tā ir skaidri norādījusi uz to, kā vienā nozarē pieaugošie riski var strauji pārņemt visu finanšu sistēmu, nopietni ietekmējot visus finanšu tirgu dalībniekus un attiecīgo tirgu stabilitāti.

Šis priekšlikums veido daļu no vērienīgas Komisijas programmas paplašināt visu tādu dalībnieku un darbību pienācīgu regulējumu un pārraudzību, kas ietver ievērojamu risku¹. Ierosinātie tiesību akti ieviesīs saskaņotas prasības vienībām, kas darbojas alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldībā un administrēšanā (AIFP – alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldnieki). Eiropas Parlaments² un Žaka de Larosjēra (*Jacques de Larosière*) vadītā finanšu uzraudzības jautājumu augsta līmeņa grupa³ uzsvēra nepieciešamību pēc ciešāka tiesību aktu regulējuma šajā nozarē. Par to tiek arī nepārtraukti diskutēts starptautiskā līmenī, piemēram, G20, IOSCO un Finansiālās stabilitātes foruma ietvaros.

Attiecīgie fondi tiek noteikti tādā pašā veidā kā visi fondi, uz kuriem neattiecas PVKIU direktīva⁴. Pašreiz AIFP pārvaldītajos aktīvos ir aptuveni 2 triljoni euro, to pārvaldībā izmantojot dažādas ieguldījumu metodes, ieguldot dažādos aktīvu tirgos un koncentrējoties uz dažādām ieguldītāju grupām. Šī nozare aptver riska ieguldījumu fondus un privātā kapitāla fondus, kā arī nekustamā īpašuma fondus, preču fondus, infrastruktūras fondus un cita veida institucionālos fondus.

Finanšu krīze ir skaidri iezīmējusi, cik lielā mērā AIFP ir pakļauti virknei risku. Šie riski tiešā veidā skar šo fondu ieguldītājus, bet tie arī apdraud kreditorus, tirdzniecības darījumu partnerus un Eiropas finanšu tirgu stabilitāti un integritāti. Šiem riskiem ir dažādas izpausmes formas:

	Riska avots
Makroriski (sistēmiski riski)	- AIFP nozarei sistēmiski svarīgu banku tieša pakļaušana riskam - Grupēšanas un riska koncentrēšanās procikliskā ietekme noteiktos tirgus segmentos un parādsaistību samazināšana finanšu tirgus likviditātes un stabilitātes jomā
Mikroriski	Iekšējo riska pārvaldības sistēmu trūkumi attiecībā uz tirgus risku, darījumu partneru riskiem, finansējuma likviditātes riskiem un darbības

¹ Komisijas paziņojums pavasara Eiropadomei, 2009. gada marts. Skatīt <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/09/351&format=HTML&aged=0&language=LV&guiLanguage=en>

² Eiropas Parlamenta ziņojums ar ieteikumiem Komisijai par riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem (A6-0338/2008) [„Rasmusena” (Rasmussen) ziņojums] un par ieguldītājinstitūciju darba pārredzamību (A6-0296-2008) [„Lēnes” (Lehne) ziņojums].

³ ES finanšu uzraudzības jautājumu augsta līmeņa grupas ziņojums, 2009. gada 25. februāris, 25. lpp. Skatīt http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf

⁴ Direktīva 2009/.../EK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (pārstrādāta).

	riskiem
Ieguldītāju aizsardzība	• Neatbilstoša ieguldītājiem sniegtā informācija par ieguldījumu politiku, riska pārvaldību un iekšējiem procesiem • Interesu konflikti un kļūmes fondu pārvaldībā, īpaši attiecībā uz atalgojumu, vērtēšanu un administrēšanu
Tirgus efektivitāte un integritāte	• Dinamiskas tirdzniecības un īstermiņa pārdošanas metožu ietekme uz tirgus funkcionēšanu • Tirgus ļaunprātīgas izmantošanas iespējamība saistībā ar noteiktām metodēm, piemēram, īstermiņa pārdošanu
Ietekme uz tirgu korporatīvās kontroles nodrošināšanai	• Pārskatāmības trūkums, palielinot ietekmi biržu sarakstos iekļautos uzņēmumos (piemēram, izmantojot akciju aizņēmumu, cenu starpības līgumus), vai saskaņota rīcība „aktīvistu” stratēģijās
Ietekme uz AIFP kontrolētajiem uzņēmumiem	• Stimulējošu faktoru neatbilstības iespēja portfeļa uzņēmumu pārvaldībā, īpaši saistībā ar parāda finansējuma izmantošanu • Pārskatāmības un sabiedrības kontroles trūkums uzņēmumos, uz kuriem attiecas izpirkšana

Atkarībā no uzņēmējdarbības modeļiem šie riski atšķiras pēc to būtības un intensitātes. Piemēram, ar piesaistīto līdzekļu izmantošanu saistīti makroriski attiecas galvenokārt uz riska ieguldījumu fondu un preču fondu darbībām; savukārt ar portfeļa uzņēmumu pārvaldību saistīti riski visvairāk attiecas uz privātā kapitāla fondiem. Tomēr citi riski, piemēram, tie, kas attiecas uz mikrorisku pārvaldību un ieguldītāju aizsardzību, ir raksturīgi visu veidu AIFP.

Lai gan AIFP nebija krīzes iemesls, neseno notikumu rezultātā uz nozari gulstas liels spiediens. Pēdējo mēnešu laikā ar to darbībām saistītie riski ir novērojami visā AIFP nozarē un atsevišķos gadījumos ir izraisījuši sarežģījumus tirgū. Piemēram, **riska ieguldījumu fondi** sekmēja aktīvu cenu kāpumu un strukturētu kredīttirgu strauju izaugsmi. Pēkšņai lielu piesaistīto posteņu uzrādīšanai kā atbildes reakcijai uz pastiprinātiem kreditēšanas nosacījumiem un ieguldītāju pieprasījumiem pēc izpirkšanas ir bijusi procikliska ietekme uz ekonomisko lejupslīdi piedzīvojošajiem tirgiem, un, iespējams, tā pasliktinājusi tirgus likviditāti. **Riska ieguldījumu fondiem** ir nopietnas līdzekļu likviditātes problēmas: tie nespēja pietiekami ātri likvidēt aktīvus, lai apmierinātu ieguldītāju prasības attiecībā uz skaidras naudas izņemšanu, liekot dažiem riska ieguldījumu fondiem pārtraukt vai citādi ierobežot izpirkšanu. **Preču fondi** tika iesaistīti preču cenu burbuļos, kas attīstījās 2007. gada beigās.

No otras puses, **privātā kapitāla fondi**, pateicoties to ieguldījumu stratēģijai un atšķirīgai piesaistīto līdzekļu izmantošanai nekā riska ieguldījumu fondos, neveicināja makrorisku palielināšanos. Tie ir saskārušies ar problēmām, kas saistītas ar kredītu pieejamību un to portfeļa uzņēmumu finansiālo stāvokli. Nespēja iegūt piesaistītos līdzekļus ir ievērojami samazinājusi izpirkšanu, un saskaņā ar sniegto informāciju virkne portfeļa uzņēmumu, attiecībā uz kuriem iepriekš veikta izpirkšana ar piesaistītiem līdzekļiem, ir saskārušies ar grūtībām atrast aizstāšanas kapitālu.

Šo risku pārrobežu būtības dēļ ir nepieciešama saskaņota ES reglamentējoša struktūra

Pašreiz AIFP darbības reglamentē nacionālo finanšu un uzņēmējdarbības tiesību aktu noteikumu apvienojums un Kopienas tiesību aktu vispārīgi noteikumi. Dažās jomās tos papildina nozares izstrādāti standarti. Tomēr nesenie notikumi ir norādījuši, ka daži ar AIFP saistīti riski ir nepietiekami novērtēti un pašreizējie noteikumi tos nerisina pietiekami. Tas

daļēji atspoguļo to, ka spēkā esošie noteikumi galvenokārt ir vērsti uz nacionālo perspektīvu: reglamentējošā vide atbilstošā veidā neatspoguļo risku pārrobežu būtību.

Tas ir īpaši izteikti saistībā ar makrorisku efektīvu pārraudzību un kontroli. Lielu AIFP, jo īpaši lielu piesaistīto līdzekļu apjomu izmantojošu AIFP, individuālās un kolektīvās darbības pastiprina tirgus pārmaiņas un ir izraisījušas pastāvīgu finanšu tirgu nestabilitāti Eiropas Savienībā. Tomēr pašreiz nav efektīvu mehānismu tādas informācijas savākšanai, apkopošanai un analizēšanai, kas attiecas uz šiem riskiem Eiropas līmenī.

Potenciāla pārrobežu dimensija ir novērojama arī attiecībā uz AIFP riska pārvaldības kvalitāti: AIFP ieguldītāji, kreditori un tirdzniecības darījumu partneri atrodas citās dalībvalstīs, un tie ir atkarīgi no AIFP īstenotās uzraudzības. Pašreiz veids, kādā tiek pārraudzīta AIFP nepārtraukta darbība, ir ļoti atšķirīgs katrā jurisdikcijā.

Nacionālā mērogā sadrumstalotas pieejas neveido spēcīgu un visaptverošu atbildes reakciju uz šīs nozares riskiem. Šo risku pārrobežu būtības efektīvai pārvaldībai ir nepieciešama kopīga izpratne par AIFP saistībām; saskaņota pieeja riska pārvaldības procesu pārraudzīšanai, iekšējai pārvaldībai un pārskatāmībai; un skaidri pasākumi uzraudzītāju atbalstīšanai šo risku pārvaldīšanā gan valsts līmenī, gan izmantojot efektīvu sadarbību uzraudzības jomā un informācijas apmaiņu Eiropas līmenī.

Reglamentējošās vides pašreizējā sadrumstalotība arī rada juridiskus un reglamentējošus šķēršļus efektīvai AIF pārrobežu tirgvedībai. Ja AIFP darbojas saskaņā ar stingrām kopīgām prasībām, nav acīmredzama pamatojuma ierobežot AIFP, kurš atrodas vienā dalībvalstī, AIF tirgvedības orientēšanu profesionālu ieguldītāju virzienā citas dalībvalsts tirgū.

Atzīstot šos spēkā esošās reglamentējošās struktūras trūkumus un nepilnības, Eiropas Komisija ir apņēmusies izvirzīt priekšlikumu par visaptverošu tiesību aktu, ar kuru nosaka reglamentējošus un uzraudzības standartus attiecībā uz riska ieguldījumu fondiem, privātā kapitāla ieguldījumu fondiem un citiem sistēmiski nozīmīgiem tirgus dalībniekiem.

Lai gan AIFP reglamentējošās un uzraudzības vides uzlabošana Eiropas līmenī ir svarīga un nepieciešama, tomēr, lai tā būtu pilnībā efektīva, to vajadzētu īstenot kopā ar paralēlām iniciatīvām citās galvenajās jurisdikcijās. Eiropas Komisija cer, ka šajā priekšlikumā ietvertie principi sniegs svarīgu ieguldījumu diskusijās par tādas globālas pieejas pastiprināšanu, kas attiecas uz alternatīvu ieguldījumu nozares uzraudzību. Komisija turpinās sadarboties starptautiskā mērogā, it sevišķi ar ASV, lai nodrošinātu AIFP piemērojamo noteikumu reglamentējošo un pārraudzības konvergenci un izvairītos no tiesību aktu pārklāšanās.

1.2. Priekšlikuma sagatavošana — apspriešanās un ietekmes novērtējums

Eiropas Komisija ir plaši apspriedusies par reglamentējošu noteikumu atbilstību attiecībā uz tādu fondu pārvaldniekiem, kas nav PVKIU fondi, un attiecībā uz tādu fondu tirgvedību Eiropas Savienībā, kas nav PVKIU fondi. Tā ir arī īpaši konsultējusies par virkni jautājumu, kas attiecas uz riska ieguldījumu fondu darbībām. Liels skaits iniciatīvu un pētījumu, kurus Komisija ir izstrādājusi šī likumdošanas priekšlikuma nolūkā, ir detalizēti aprakstīti ietekmes novērtējumā.

2. VISPĀRĪGA PIEEJA

Šis priekšlikums ir vērsts uz īpašām vai raksturīgām AIFP darbībām, un tādējādi attiecībā uz tām ir jāizvirza mērķtiecīgas prasības. Virkne bažu, kas ierasti tiek paustas par AIFP darbībām, ir saistītas ar rīcību (piemēram, īstermiņa pārdošana, akciju aizņēmumu vai citu instrumentu izmantošana, lai palielinātu ietekmi uzņēmumā), kas nav unikāla šai finanšu tirgus dalībnieku kategorijai. Lai nodrošinātu pilnīgu efektivitāti un saskaņotību, šīs bažas jārisina ar tādu visaptverošu pasākumu palīdzību, kas attiecas uz visiem attiecīgās darbības iesaistītiem tirgus dalībniekiem. Virknei šo jautājumu tiks pievērsta uzmanība attiecīgu ES direktīvu pārskatīšanā, šādi nosakot jebkādu korektīvu pasākumu apjomu un saturu.

Tādējādi šis priekšlikums ir paredzēts tādu jautājumu risināšanai, kuriem ir nepieciešams izstrādāt AIFP un to uzņēmējdarbībai specifiskus noteikumus. Ierosinātās direktīvas mērķis ir:

- izveidot drošu un saskaņotu ES struktūru tādu risku pārraudzībai un uzraudzībai, kuras AIFP rada attiecībā uz ieguldītājiem, darījumu partneriem, citiem finanšu tirgus dalībniekiem un finanšu stabilitāti; un
- atļaut, ja tiek ievērotas stingras prasības, AIFP sniegt pakalpojumus un pārdot savus fondus visā iekšējā tirgū.

Nākamajā sadaļā izklāstīti ierosinātās direktīvas pamatā esošie galvenie principi. 3.5. sadaļā ir detalizētāk aprakstīti īpašie noteikumi.

Visu tādu fondu pārvaldniekiem, kas nav PVKIU fondi, ir nepieciešama atļauja saskaņā ar šo direktīvu

Lai gan pašreiz uzmanība ir vērsta uz riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem, Eiropas Komisija uzskata, ka jebkuras likumdošanas iniciatīvas ierobežošana līdz šīm divām AIFP kategorijām būtu neefektīva un tuvredzīga: neefektīva tāpēc, ka jebkāda šo fondu patvaļīga definēšana var neatbilstoši aptvert visus iesaistītos dalībniekus un to varētu viegli apiet; un tuvredzīga tāpēc, ka daudzi no pamatriskiem ir novērojami arī cita veida AIFP darbībās. Tādējādi regulatīvs risinājums, kas, visticamāk, izrādīsies visnoturīgākais un visefektīvākais, aptvers visus AIFP, kuru darbības rada šos riskus. Atbilstoši, jebkādu tādu fondu, kas nav PVKIU fondi, pārvaldībai un administrēšanai Eiropas Savienībā ir jāsaņem atļauja un šie procesi ir jāuzrauga saskaņā ar šīs direktīvas prasībām.

Šī plašā piemērošanas joma nenožīmē vienu pieeju visiem

Kopīgs pamatnoteikumu kopums paredzēs nosacījumus sākotnējai atļauju piešķiršanai visiem AIFP un to organizēšanai. Šie galvenie noteikumi tiks pielāgoti dažādām aktīvu grupām, tādējādi neattiecināmas un neatbilstošas prasības netiek piemērotas ieguldījumu politikai, attiecībā uz kuru tās nav lietderīgas. Papildus šiem kopīgajiem noteikumiem šis priekšlikums paredz virkni īpašu, pielāgotu noteikumu, kas tiks piemēroti tikai tādiem AIFP, kas izmanto noteiktas metodes vai stratēģijas savu AIF pārvaldībā (piemēram, sistemātiska lielu piesaistīto līdzekļu apjomu izmantošana, kontroles iegūšana pār uzņēmumiem), un nodrošinās atbilstošu pārskatāmības līmeni attiecībā uz šīm metodēm.

De minimis atbrīvojums attiecībā uz mazu aktīvu portfeļu pārvaldniekiem

Ierosinātajā direktīvā ietverti divi *de minimis* atbrīvojumi attiecībā uz maziem pārvaldniekiem. AIFP, kas pārvalda AIF portfeļus, kuru kopējo aktīvu vērtība ir mazāka nekā

100 miljoni euro, tiks atbrīvoti no ierosinātās direktīvas noteikumu izpildes. Visticamāk, šo fondu pārvaldība neradīs ievērojamus riskus attiecībā uz finanšu stabilitāti un tirgus efektivitāti. Tādēļ šo normatīvo prasību piemērošana arī mazajiem pārvaldniekiem radītu izmaksas un administratīvo slogu, ko neattaisnotu ieguvumus. Tomēr attiecībā uz AIFP, kas pārvalda vienīgi tādas AIF, kuriem nav piesaistīto līdzekļu, un kas nepiešķir ieguldītājiem izpiršanas tiesības piecu gadu laikā pēc katra AIF izveides dienas, piemēro *de minimis* robežvērtību 500 miljonu euro apmērā. Šo ievērojami augstāko *de minimis* robežvērtību pamato ar to, ka tādu fondu pārvaldnieki, kuriem nav piesaistīto līdzekļu, visticamāk, neizraisīs sistēmiskus riskus. Atbrīvotajiem AIFP nebūtu šajā direktīvā noteikto tiesību, ja vien tie neizvēlas iesniegt pieteikumu atļaujas saņemšanai saskaņā ar šo direktīvu.

Pamatojoties uz to, uzraudzības uzmanība tiks vērsta uz jomām, kurās koncentrējas riski. 100 miljonu euro robežvērtība nozīmē, ka uz aptuveni 30 % no riska ieguldījumu fondu pārvaldniekiem, kas pārvalda gandrīz 90 % no ES izvietoto riska ieguldījumu fondu aktīviem, būtu attiecināma šī direktīva. Tā aptvertu gandrīz pusi no citu tādu fondu pārvaldniekiem, kas nav PVKIU fondi, un gandrīz pilnībā aptvertu šajos fondos ieguldītos aktīvus.

Uzmanība ir vērsta uz vērtību ķēdes vienībām, kas pieņem lēmumus un uzņemas risku

Riski, kas apdraud tirgus stabilitāti, efektivitāti un ieguldītājus, rodas galvenokārt AIFP vadīšanas un organizēšanas un dažu citu fondu pārvaldības un vērtību ķēdes galveno dalībnieku (attiecīgā gadījumā depozitāriju un vērtēšanas vienību) dēļ. Tādēļ visefektīvākais veids, kā novērst riskus, ir koncentrēties uz šīm vienībām, kam ir izšķiroša nozīme attiecībā uz riskiem, kas saistīti ar AIF pārvaldību.

AIFP būs tiesīgi pārdot AIF profesionāliem ieguldītājiem

Saņemot atļauju darboties kā AIFP, pārvaldnieks iegūst tiesības pārdot AIF tikai profesionāliem ieguldītājiem (saskaņā ar Finanšu instrumentu tirgu direktīvā definēto). Daudzi AIF ietver salīdzinoši augsta līmeņa risku (zaudēt lielu daļu vai visu ieguldīto kapitālu), un/vai tiem ir citas īpašības, kas padara tos nepiemērotus privātiem ieguldītājiem. Jo īpaši tie var ierobežot ieguldītāju darbības attiecībā uz to ieguldījumiem uz ilgāku laiku, nekā tas ir pieņemams attiecībā uz privātiem fondiem. Ieguldījumu stratēģijas parasti ir sarežģītas un bieži ietver nelikvīdus ieguldījumus un grūtāk novērtējamus ieguldījumus. Tādēļ šo AIF pārdošana būs atļauta tikai tiem ieguldītājiem, kas spēj izprast un uzņemties ar šo ieguldījuma veidu saistītus riskus.

Attiecināšana tikai uz profesionāliem ieguldītājiem ir saskanīga ar pašreizējo situāciju daudzās dalībvalstīs. Tomēr dažas ierosinātās direktīvas aptvertās AIF kategorijas, piemēram, riska ieguldījumu fondi un atvērta tipa nekustamā īpašuma fondi, ir pieejamas privātiem ieguldītājiem dažās dalībvalstīs atbilstoši stingriem reglamentējošiem kontroles pasākumiem. Dalībvalstis var pieļaut pārdošanu privātiem ieguldītājiem to teritorijā un var piemērot papildu reglamentējošus drošības pasākumus šim nolūkam.

... tostarp tiesības pārdot fondus pārrobežu mērogā

Atbilstība ierosinātās direktīvas prasībām būtu pietiekama, lai ļautu AIFP pārdot AIF profesionāliem ieguldītājiem citu dalībvalstu tirgos. Pārrobežu tirgvedības nolūkos tikai vajadzētu iesniegt atbilstošu informāciju uzņēmējai kompetentajai iestādei.

AIFP būs atļauts pārvaldīt un pārdot AIF, kas atrodas trešās valstīs

Pašreiz daudzi pārvaldnieki, kas atrodas ES, pārvalda fondus, kas atrodas trešās valstīs, un pārdod tos Eiropā. Direktīva ievieš jaunus nosacījumus jebkādu tādu papildu risku novēršanai, kas skar Eiropas tirgus un ieguldītājus un kas varētu rasties šādu darbību rezultātā. Tā arī nodrošina, ka valstu nodokļu iestādes var iegūt no trešās valsts nodokļu iestādēm visu informāciju, kas nepieciešama, lai apliktu ar nodokļiem savas valsts profesionālos ieguldītājus, kuri iegulda ārzonas fondos. AIF pārvaldības un administrēšanas darbības ir paredzēts veikt AIFP, kas atrodas un atļauju saņēmuši ES, pastāvot iespējai, ka AIFP var deleģēt administrēšanas (bet ne pārvaldības) funkcijas ārzonas vienībām saskaņā ar atbilstošiem nosacījumiem. Jo īpaši depozitārijiem, kas ir iecelti naudas un aktīvu glabāšanai, jābūt ES dibinātām kredītiestādēm, kas var tikai deleģēt tālāk funkcijas atbilstoši stingriem nosacījumiem. Trešo valstu jurisdikcijās noteiktajiem vērtētājiem jāatbilst līdzvērtīgiem reglamentējošiem standartiem. Atbilstoši šiem stingrajiem nosacījumiem priekšlikums paredz, ka ES AIFP pēc papildu trīs gadu laikposma varētu pārdot AIF, kas atrodas trešās valstīs, profesionāliem ieguldītājiem visā Eiropā. Līdz tam laikam dalībvalstis var atļaut vai turpināt atļaut AIFP pārdot AIF, kas atrodas trešās valstīs, profesionāliem ieguldītājiem attiecīgās valsts teritorijā atbilstīgi nacionālajiem tiesību aktiem.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

3.1. Juridiskais pamats

Priekšlikuma pamatā ir EK līguma 47. panta 2. punkts.

3.2. Subsidiaritāte un proporcionālitate

EK līguma 5. panta 2. punkts paredz Kopienas rīcību tikai tādā gadījumā, ja un ciktāl dalībvalstis nespēj pietiekami īstenot ierosinātās rīcības mērķus, un tādējādi, ņemot vērā ierosinātās rīcības mērogu un sekas, tos var labāk īstenot Kopiena.

AIFP darbības ietekmē ieguldītājus, darījumu partnerus un finanšu tirgus, kas atrodas citās dalībvalstīs, tādējādi ar AIFP darbībām saistītiem riskiem bieži ir pārrobežu raksturs. Tādējādi makrorisku efektīvai uzraudzībai un AIFP darbības pārraudzībai ir nepieciešams kopīgs pārskatāmības līmenis un reglamentējoši drošības pasākumi visā Eiropā. Direktīva arī paredz tādu saskaņotu struktūru drošai un efektīvai AIF pārrobežu tirgvedībai, kuru nevarētu izveidot tik efektīvi ar nesaskaņotas dalībvalstu rīcības starpniecību.

Ierosinātā direktīva ir arī proporcionāla atbilstoši EK līguma 5. panta 3. punktam. Daudzi no direktīvas noteikumiem attiecas uz konkrētām darbībām; ja AIFP neiesaistās šajās darbībās, noteikumi netiek piemēroti. Turklāt direktīva paredz divus *de minimis* atbrīvojumus: atļaujas saņemšanas prasības neattiecas uz tādus AIF pārvaldošiem AIFP, kuru robežvērtība ir zemāka par 100 miljoniem euro, tā kā šie pārvaldnieki, visticamāk, neradīs nozīmīgus sistēmiskus riskus vai neapdraudēs pienācīgu tirgus darbību. AIFP, kas pārvalda vienīgi tādus AIF, kuriem nav piesaistīto līdzekļu, un kas nepiešķir ieguldītājiem izpiršanas tiesības piecu gadu laikā pēc katra AIF izveides dienas, piemēro *de minimis* robežvērtību 500 miljonu euro apmērā.

3.3. Juridiskā instrumenta izvēle

Direktīvas kā juridiskā instrumenta izvēle norāda uz saprātīgu kompromisu, kas panākts starp saskaņotību un elastīgumu. Ierosinātā direktīva nodrošina pietiekamu saskaņotības līmeni, lai izveidotu pastāvīgu un drošu Eiropas mēroga struktūru atļauju piešķiršanai AIFP darbībām un

to nepārtrauktai uzraudzībai. Direktīvas izvēle nodrošina dalībvalstīm noteiktu elastīguma līmeni, lemjot par to, kā pielāgot to nacionālo tiesisko kārtību jaunajai struktūrai. Tas atbilst subsidiaritātes principam.

3.4. Komitoloģija

Priekšlikuma pamatā ir Lamfalisi process finanšu pakalpojumu regulēšanai. Ierosinātā direktīva ietver principus, kas ir nepieciešami, lai nodrošinātu AIFP atbilstību Eiropas Savienības pastāvīgi augstajiem pārskatāmības un reglamentējošas pārraudzības standartiem, paredzot detalizētu īstenošanas pasākumu pieņemšanu ar komitoloģijas procedūru palīdzību.

3.5. Priekšlikuma konteksts

3.5.1. Piemērošanas joma un definīcijas

Lai nodrošinātu, ka visi Eiropas Savienībā savu darbību īstenojošie AIFP tiek efektīvi uzraudzīti un pārraudzīti, ierosinātā direktīva ievieš juridiski saistošu atļaujas piešķiršanas un uzraudzības režīmu attiecībā uz visiem AIFP, kas pārvalda AIF Eiropas Savienībā. Režīms tiks piemērots neatkarīgi no pārvaldītā AIF juridiskās adreses. Proporcionalitātes nolūkā direktīva netiks piemērota tādus AIF portfeļus pārvaldošiem AIFP, kuru aktīvu vērtība ir mazāka par 100 miljoniem euro vai mazāka par 500 miljoniem euro, ja AIFP pārvalda vienīgi tādus AIF, kuriem nav piesaistīto līdzekļu, un kas nepiešķir ieguldītājiem izpirkšanas tiesības piecu gadu laikā pēc katra AIF izveides dienas.

3.5.2. Darbības nosacījumi un sākotnējā atļaujas piešķiršana

Lai darbotos Eiropas Savienībā, visiem AIFP būs jāsaņem atļauja no to piederības dalībvalsts kompetentās iestādes. Visiem Eiropā savu darbību īstenojošiem AIFP būs jāpierāda, ka tie ir pienācīgi kvalificēti AIF pārvaldības pakalpojumu sniegšanai, un būs jāsniedz detalizēta informācija par AIFP plānoto darbību, pārvaldīto AIF identitāti un pazīmēm, AIFP pārvaldību (ieskaitot pārvaldības pakalpojumu deleģēšanas pasākumus), pasākumiem aktīvu vērtēšanai un glabāšanai drošībā, kā arī, ja nepieciešams, reglamentējošas ziņošanas sistēmām. AIFP turējumā būs arī jābūt minimālajam kapitāla līmenim, kas būs jāuztur.

Lai nodrošinātu, ka ar AIFP darbību saistītie riski tiek pastāvīgi efektīvi pārvaldīti, AIFP būs jāapmierina kompetentās iestādes prasības par iekšējo pasākumu stingrību attiecībā uz riska pārvaldību, jo īpaši attiecībā uz likviditātes riskiem un papildu darbības un darījumu partneru riskiem, kas ir saistīti ar īstermiņa pārdošanu; interešu konfliktu pārvaldību un paziņošanu atklātībai; aktīvu godīgu vērtēšanu; un depozitāriju/glabāšanas noteikumu drošumu.

Ņemot vērā AIFP ieguldījumu stratēģiju dažādību, ierosinātā direktīva paredz, ka precīzas prasības, jo īpaši attiecībā uz paziņošanu atklātībai, tiks pielāgotas konkrētajai izmantotajai ieguldījumu stratēģijai.

3.5.3. Attieksme pret ieguldītājiem

Ierosinātā direktīva paredz sākotnēju un pastāvīgu minimālu līmeni pakalpojumu un informācijas sniegšanai (profesionāliem) ieguldītājiem, lai atvieglotu tiem padziļinātu pārbaudi un nodrošinātu atbilstošu ieguldītāju aizsardzības līmeni. Ierosinātā direktīva paredz AIFP sniegt to ieguldītājiem skaidru ieguldījumu politikas aprakstu, ieskaitot aprakstus par aktīvu veidiem un piesaistīto līdzekļu izmantošanu; izpirkšanas politiku normālos un ārkārtas

apstākļos; vērtēšanas, glabāšanas, administrēšanas un riska pārvaldības procedūrām; un ar ieguldījumu saistītām maksām, maksājumiem un izmaksām.

3.5.4. Informācijas sniegšana regulatoriem

Lai atbalstītu AIFP darbību efektīvu makrouzraudzību, AIFP būs arī regulāri jāziņo kompetentajai iestādei par galvenajiem tirgiem, kuros tas tirgojas, un instrumentiem, ar kuru tirdzniecību tas nodarbojas, kā arī galvenajiem riskiem, kam tas ir pakļauts, darbības datiem un risku koncentrāciju. AIFP būs arī jāpaziņo piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm par pārvaldītā AIF identitāti, tirgiem un aktīviem, kuros AIF ieguldīs, kā arī organizatoriskajiem un riska pārvaldības pasākumiem, kas sagatavoti saistībā ar šo AIF.

3.5.5. Īpašas prasības attiecībā uz AIFP, kas pārvalda piesaistītus līdzekļus izmantojošu AIF

Sistemātiski lielu piesaistīto līdzekļu apjomu izmantošana ļauj AIFP ietekmēt tirgus, kuros tie iegulda, iespējams, ieguldījumiem vairākas reizes pārsniedzot fonda pašu kapitālu. Šis priekšlikums dod Komisijai pilnvaras ar komitoloģijas procedūru starpniecību noteikt piesaistīto līdzekļu apjoma ierobežojumus, ja tas ir nepieciešams finanšu sistēmas stabilitātes un integritātes nodrošināšanai. Ierosinātā direktīva piešķir valstu iestādēm papildu ārkārtas pilnvaras izņēmuma gadījumos ierobežot piesaistīto līdzekļu izmantošanu attiecībā uz konkrētiem pārvaldniekiem un fondiem. Turklāt tā paredz, ka AIFP, kas sistemātiski izmanto piesaistītus līdzekļus virs noteiktās robežvērtības, būs jāatklāj kopumā piesaistītie līdzekļi visos veidos un piesaistīto līdzekļu galvenie avoti būs jānorāda AIFP piederības valsts iestādei. Priekšlikuma projekts neuzliek pienākumus kompetentajām iestādēm attiecībā uz šīs informācijas izmantošanu. Priekšlikums nosaka, ka kompetentajām iestādēm attiecībā uz šādiem piesaistītus līdzekļus izmantojošiem fondiem jāapkopo un jāsniedz citām kompetentajām iestādēm informācija, kas ir saistoša AIFP darbības iespējamo seku uzraudzībai un reaģēšanai uz tām attiecībā uz sistēmiski saistītām finanšu iestādēm visā ES un/vai sakārtotu tādu tirgu darbību, kuros AIFP darbojas.

3.5.6. Īpašas prasības attiecībā uz uzņēmumu kontrolpaketes iegūstošiem AIFP

Šis priekšlikums nosaka, ka jāatklāj informācija citiem akcionāriem un darba ņēmēju pārstāvjiem portfeļa uzņēmumā, kurā AIFP ir ieguvis kontrolpaketi. Tas paredz, ka AIFP izsniedz ikgadēju informācijas apkopojumu par tā fonda ieguldījumu stratēģiju un mērķiem, iegūstot kontroli pār uzņēmumiem, un vispārīgu informāciju par portfeļa uzņēmuma darbības rezultātiem pēc kontroles iegūšanas. Šie ziņojumu sniegšanas pienākumi ir ieviesti saistībā ar privātā kapitāla un izpirkšanas fondu nepieciešamību publiski paziņot par veidu, kādā tie pārvalda plašāku sabiedrību interesējošus uzņēmumus. Informācijas prasības attiecas uz tādas stratēģiskās informācijas konstatēto trūkumu, kas ir saistīta ar to, kā privātā kapitāla pārvaldnieki plāno pārvaldīt vai pašreiz pārvalda portfeļa uzņēmumus.

Proporcionalitātes nolūkā priekšlikuma projekts neattiecinā šīs prasības uz kontroles iegūšanu MVU – un tādējādi tā mērķis ir izvairīties no šādu pienākumu uzlikšanas sākumkapitāla vai riska kapitāla sniedzējiem (tiklīdz, ciktāl tie jau nav atbrīvoti no šīs direktīvas visas darbības jomas). Lai novērstu bažas par informācijas samazināšanu pēc tam, kad privātā kapitāla īpašnieki ir izņēmuši no biržu sarakstiem valsts uzņēmumus, priekšlikuma projekts paredz, ka uz šādiem no biržu sarakstiem izņemtajiem uzņēmumiem turpina attiekties ziņojumu sniegšanas pienākumi attiecībā uz biržu sarakstos iekļautajiem uzņēmumiem līdz pat 2 gadiem pēc izņemšanas no biržu sarakstiem.

3.5.7. AIFP tiesības saskaņā ar direktīvu

Lai veicinātu vienotā tirgus attīstību, piederības dalībvalstī atļauju saņēmušie AIFP būs tiesīgi pārdot to fondus profesionāliem ieguldītājiem jebkuras dalībvalsts teritorijā. Tā kā ar ierosināto direktīvu tiks panākti augsti kopīgie reglamentējošie standarti, dalībvalstīm nebūs atļauts noteikt papildu prasības AIFP, kas atrodas citā dalībvalstī, ciktāl tiek skarta tirgvedība attiecībā uz profesionāliem ieguldītājiem. Uz AIF pārrobežu tirgvedību attiecas tikai paziņošanas procedūra, saskaņā ar kuru attiecīgā informācija tiek sniegta uzņēmējai dalībvalstij.

Ierosinātā direktīva neparedz tiesības attiecībā uz AIF pārdošanu privātiem ieguldītājiem. Dalībvalstis var pieļaut tirgvedību, kas vērsta uz privātiem ieguldītājiem to teritorijā, un var piemērot papildu reglamentējošus drošības pasākumus šim nolūkam. Šādas prasības nerada diskrimināciju pēc AIFP atrašanās vietas.

3.5.8. Trešās valsts aspekti

Ierosinātā direktīva ļauj AIFP pārdot AIF, kas atrodas trešā valstī, saskaņā ar stingriem kontroles pasākumiem attiecībā uz šajās jurisdikcijās darbojošos pakalpojumu sniedzēju galveno funkciju rezultātiem. Saskaņā ar direktīvu piešķirtās tiesības pārdot šādus AIF profesionāliem ieguldītājiem stāsies spēkā tikai trīs gadus pēc transponēšanas perioda beigām, jo ir vajadzīgs laiks, lai noteiktu īstenošanas pasākumu papildu prasības. Līdz tam laikam dalībvalstis var atļaut vai turpināt atļaut AIFP pārdot AIF, kas atrodas trešās valstīs, profesionāliem ieguldītājiem attiecīgās valsts teritorijā atbilstīgi nacionālajiem tiesību aktiem. Galvenās funkcijas un darbības, kas, visticamāk, radīs riskus Eiropas tirgiem, ieguldītājiem vai darījumu partneriem, jāuzņemas ES dibinātām vienībām, kas darbojas atbilstoši saskaņotiem noteikumiem. Direktīva ietver noteikumus, kas paredz funkcijas, kuras var uzņemties trešās valsts vienības vai kuras var deleģēt tām ES pilnvarotu iestāžu atbildības ietvaros. Šie noteikumi paredz arī nosacījumus (reglamentējoša un uzraudzības ekvivalence), saskaņā ar kuriem trešās valsts vienības var uzņemties ierobežotas funkcijas. Turklāt direktīvas priekšlikumā ir atļauts pārdot AIF, kas atrodas trešās valstīs, tikai tad, ja to piederības valsts, pamatojoties uz ESAO Nodokļu paraugkonvencijas 26. pantu, ir noslēgusi nolīgumu ar dalībvalsti, kuras teritorijā AIF tiks pārdoti. Tas nodrošina, ka valstu nodokļu iestādes var iegūt no trešās valsts nodokļu iestādēm visu informāciju, kas nepieciešama, lai apliktu ar nodokļiem savas valsts profesionālos ieguldītājus, kuri iegulda ārzonas fondos. Trīs gadu laikposms pēc direktīvas transponēšanas perioda dos iespēju trešā valstī dibinātiem AIFP pārdot to fondus ES, ja reglamentējošā struktūra un uzraudzības mehānisms šajā trešā valstī ir līdzvērtīgs tam, kas noteikts ierosinātajā direktīvā, un ES dalībniekiem ir pielīdzināma piekļuve attiecīgās trešās valsts tirgum. Visos gadījumos lēmumus par attiecīgās trešās valsts tiesību aktu ekvivalenci un pielīdzināmu tirgus pieejamību pieņems Komisija.

3.5.9. Sadarbība uzraudzības jomā, informācijas apmaiņa un starpniecība

Lai nodrošinātu AIFP nozares drošu funkcionēšanu, dalībvalstu kompetentajām iestādēm būs jāsadarbojas, kad vien tas būs nepieciešams, lai sasniegtu direktīvas izvirzītos mērķus. Ņemot vērā AIFP nozarē veidojošos risku pārrobežu būtību, efektīvas makrouzraudzības priekšnoteikums būs savlaicīga attiecīgo makrodatu apmaiņa Eiropas vai pat globālā līmenī. Tādējādi piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm būs nepieciešams nodot attiecīgos makrodatus piemērotā vienotā formātā citu dalībvalstu iestādēm. Ja starp kompetentajām iestādēm rodas domstarpības, jautājums jānodod starpniecībai EVRK, lai ātri panāktu efektīvu risinājumu. Kompetentajām iestādēm pienācīgi jāņem vērā EVRK atzinums.

3.6. Ietekme uz budžetu

Priekšlikums neietekmē Eiropas Kopienas budžetu.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par Direktīvas 2004/39/EK un Direktīvas 2009/.../EK grozījumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 47. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu⁵,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁶,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu⁷,

saskaņā ar Līguma 251. pantā izklāstīto procedūru⁸,

tā kā:

- (1) Alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldnieki (AIFP) ir atbildīgi par ievērojama ieguldīto aktīvu apjoma pārvaldību Eiropā, atskaitās par ievērojamiem tirdzniecības apjomiem finanšu instrumentu tirgos un var realizēt būtisku ietekmi attiecībā uz tirgiem un uzņēmumiem, kuros tie iegulda.
- (2) AIFP ietekme tirgos, kuros tie darbojas, lielākoties ir labvēlīga, bet nesenās finanšu grūtības ir pierādījušas, ka AIFP darbības var arī veicināt risku izplatīšanos vai to pastiprināšanu ar finanšu sistēmas starpniecību. Nesaskaņota valstu atbildes reakcija uz šiem riskiem apgrūtina šo risku efektīvu pārvaldību. Tādēļ šīs direktīvas mērķis ir noteikt kopīgas prasības attiecībā uz atļauju piešķiršanu AIFP un to uzraudzību, lai nodrošinātu saskaņotu pieeju saistītajiem riskiem un to ietekmei uz ieguldītājiem un Kopienas tirgiem.
- (3) Nesenās grūtības finanšu tirgos ir ļāvušas konstatēt, ka daudzas AIFP stratēģijas ir pakļautas dažiem vai vairākiem būtiskiem riskiem attiecībā uz ieguldītājiem, citiem tirgus dalībniekiem un tirgiem. Lai nodrošinātu visaptverošus un kopīgus uzraudzības pasākumus, ir nepieciešams izveidot tādu struktūru, kas spētu novērst šos riskus, ņemot vērā AIFP izmantoto ieguldījumu stratēģiju un metožu dažādo klāstu. Tāpēc šo

⁵ OV C , , lpp.

⁶ OV C , , lpp.

⁷ OV C , , lpp.

⁸ OV C , , lpp.

direktīvu vajadzētu piemērot AIFP, kas pārvalda un pārdod visa veida fondus, uz kuriem neattiecas Direktīva 2009/.../EK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (pārstrādāta)⁹, neatkarīgi no tiesiskā vai līgumiskā veida, kādā AIFP ir uzticēta šī atbildība. AIFP nevajadzētu būt tiesīgiem pārvaldīt PVKIU Direktīvas 2009/.../EK nozīmē, pamatojoties uz atļauju, kas piešķirta saskaņā ar šo direktīvu.

- (4) Ar šo direktīvu nosaka prasības attiecībā uz veidu, kādā AIFP savas atbildības ietvaros būtu jāpārvalda alternatīvi ieguldījumu fondi (AIF). Būtu nesamērīgi reglamentēt AIFP pārvaldīto AIF portfeļu struktūru vai saturu un būtu grūti nodrošināt šādu plašu saskaņošanu AIFP pārvaldīto AIF ļoti dažādo veidu dēļ.
- (5) Šīs direktīvas darbības joma būtu jāierobežo līdz tādu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārvaldībai, kas piesaista kapitālu no virknes ieguldītāju, lai to ieguldītu saskaņā ar noteikto ieguldījumu politiku attiecībā uz riska sadales principu ieguldītāju labā. Šai direktīvai nebūtu jāattiecas uz pensiju fondu pārvaldību vai uz neapkopotu ieguldījumu (piemēram, dotāciju, neatkarīgu fondu vai aktīvu, kurus kredītiestādes, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas uzņēmumi tur pašu kontā) pārvaldniekiem. Šai direktīvai nebūtu jāattiecas arī uz aktīvi pārvaldītiem ieguldījumiem vērtspapīru formā, piemēram, sertifikātiem, pārvaldītiem termiņdarījumiem vai indeksējamām obligācijām. Tomēr tai būtu jāattiecas uz visu tādu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārvaldniekiem, kuriem nav nepieciešams saņemt atļauju kā PVKIU. Ieguldījumu sabiedrībām, kurām piešķirta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem¹⁰, nav nepieciešams iegūt atļauju saskaņā ar šo direktīvu, lai sniegtu ieguldījumu pakalpojumus attiecībā uz AIF. Tomēr ieguldījumu sabiedrības var tikai sniegt ieguldījumu pakalpojumus attiecībā uz AIF, ja un ciktāl to apliecības vai daļas ir iespējams pārdot saskaņā ar šo direktīvu.
- (6) Lai izvairītos no pārmērīgu vai nesamērīgu prasību piemērošanas, šī direktīva paredz atbrīvojumu attiecībā uz AIFP, ja pārvaldībā esošā kopīgā AIF vērtība ir zemāka par 100 miljonu euro robežvērtību. Attiecīgā AIFP darbības, visticamāk, būtiski neietekmēs finanšu stabilitāti vai tirgus efektivitāti. Attiecībā uz AIFP, kas pārvalda vienīgi tādus AIF, kuriem nav piesaistīto līdzekļu, un kas nepiešķir ieguldītājiem izpiršanas tiesības piecu gadu laikā, piemēro īpašu robežvērtību 500 miljonu euro apmērā. Šo īpašo robežvērtību pamato ar to, ka fondu, kuriem nav piesaistīto līdzekļu, pārvaldniekiem, kas specializējušies ilgtermiņa ieguldījumu jomā, ir vēl mazāka iespēja izraisīt sistēmiskus riskus. Turklāt piecu gadu ierobežojums attiecībā uz ieguldītājiem novērš likviditātes riskus. Uz AIFP, kuri ir atbrīvoti no šīs direktīvas noteikumu izpildes, arī turpmāk vajadzētu attiekties jebkādiem attiecīgajiem nacionālajiem tiesību aktiem. Tomēr tiem būtu jānodrošina iespēja tikt uzskatītiem par AIFP, ievērojot šajā direktīvā paredzēto izvēles procedūru.
- (7) Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt saskaņotu un stingru reglamentējošu un uzraudzības struktūru attiecībā uz AIFP darbībām. Saskaņā ar šo direktīvu noteiktajai atļaujas piešķiršanai būtu jāaptver AIF pārvaldības un administrēšanas pakalpojumus visas Kopienas ietvaros. Turklāt atļauju saņēmušajiem AIFP vajadzētu būt tiesīgiem

⁹ OV L [...], [...], [...] lpp.

¹⁰ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

Kopienas teritorijā pārdot AIF profesionāliem ieguldītājiem atbilstoši paziņošanas procedūrai.

- (8) Šī direktīva nereglamentē AIF un tādējādi nekavē dalībvalstis pieņemt papildu prasības to teritorijā dibinātiem AIF vai turpināt šādu prasību piemērošanu. Tam, ka dalībvalsts drīkst noteikt papildu prasības AIF, kas atrodas tās teritorijā, nevajadzētu kavēt AIFP, kam atļauja piešķirta citās dalībvalstīs saskaņā ar šo direktīvu, izmantot savas tiesības pārdot profesionāliem ieguldītājiem AIF, kas atrodas ārpus dalībvalsts, kura noteikusi papildu prasības, un uz kuriem tādējādi neattiecas šīs papildu prasības un pienākums tās izpildīt.
- (9) Neskarot citu Kopienas tiesību instrumentu piemērošanu, dalībvalstis drīkst noteikt stingrākas prasības AIFP, ja AIFP pārdod AIF vienīgi privātiem ieguldītājiem vai ja AIFP pārdod vienu un to pašu AIF gan profesionāliem, gan privātiem ieguldītājiem, neatkarīgi no tā, vai šā AIF ieguldījumu apliecības vai daļas pārdod iekšzemē vai starptautiski. Šie divi izņēmumi ļauj dalībvalstīm noteikt papildu drošības pasākumus, kurus tās uzskata par nepieciešamiem privāto ieguldītāju aizsardzībai. Tiek ņemts vērā, ka AIF bieži ir nelikvīdi un pakļauti augstam riskam ievērojami zaudēt kapitālu. Parasti ieguldījumu stratēģijas attiecībā uz AIF netiek pielāgotas privātu ieguldītāju ieguldījumu profilam vai vajadzībām. Tās ir vairāk piemērotas profesionāliem ieguldītājiem un ieguldītājiem, kuriem ir pietiekami liels ieguldījumu portfelis, lai varētu absorbēt ar šiem ieguldījumiem saistītus lielākus riskus ciest zaudējumus. Tomēr dalībvalstis var atļaut AIFP pārvaldītu visu vai konkrētu veidu AIF tirgvedību attiecībā uz privātiem ieguldītājiem to teritorijā. Ņemot vērā Direktīvas 2004/39/EK 19. panta 4. un 5. punktu, dalībvalstīm būtu jāturpina nodrošināt, ka tiek pieņemti atbilstīgi noteikumi, ja tās atļauj AIF tirgvedību attiecībā uz privātiem ieguldītājiem. Ieguldījumu sabiedrībām, kas ir saņēmušas atļauju saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK un kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus privātiem klientiem, jāņem vērā šie papildu drošības pasākumi, izvērtējot, vai konkrēti AIF ir piemēroti vai atbilstoši atsevišķam privātam klientam. Ja dalībvalsts pieļauj AIF tirgvedību attiecībā uz privātiem ieguldītājiem tās teritorijā, šai iespējai vajadzētu būt pieejamai neatkarīgi no dalībvalsts, kurā ir dibināts AIFP, un jebkādiem papildu noteikumiem vajadzētu tikt piemērotiem nediskriminējoši.
- (10) Lai nodrošinātu ieguldījumu sabiedrību klientiem augsta līmeņa aizsardzību Direktīvas 2004/39/EK nozīmē, nebūtu jāuzskata AIF par nekompleksiem finanšu instrumentiem iepriekšminētās direktīvas nolūkā. Tādēļ iepriekšminēto direktīvu būtu atbilstoši jāgroza.
- (11) Ir nepieciešams paredzēt obligāto kapitāla prasību piemērošanu, lai nodrošinātu AIFP sniegto pārvaldības pakalpojumu nepārtrauktību un regularitāti. Nepārtrauktajām kapitāla prasībām būtu jāaptver iespējamā AIFP pakļaušana profesionālajai atbildībai attiecībā uz visām to darbībām, ieskaitot pārvaldības pakalpojumus, kas tiek sniegti, izmantojot deleģēšanu vai pamatojoties uz pilnvaru.
- (12) Ir nepieciešams nodrošināt, ka AIFP darbojas saskaņā ar stingriem pārvaldības kontroles pasākumiem. AIFP būtu jāpārvalda un jāorganizē tā, lai mazinātu interešu konfliktus. Nesenās pārmaiņas iezīmē kritisku nepieciešamību nošķirt aktīvu glabāšanu drošībā un pārvaldības funkcijas un nodalīt ieguldītāju aktīvus no pārvaldnieka aktīviem. Šim nolūkam AIFP jāieceļ depozitārijs un jāuztic tam ieguldītāju naudas rezervēšana atsevišķā kontā, finanšu instrumentu glabāšana drošībā

un pārbaudīšana, vai AIF vai AIFP tā pārvaldīto AIF vārdā ir ieguvis īpašumtiesības uz visiem pārējiem aktīviem.

- (13) Ticama un objektīva aktīvu novērtēšana ir ārkārtīgi nozīmīga attiecībā uz ieguldītāju interešu aizsardzību. Dažādi AIFP izmanto dažādas metodes un sistēmas aktīvu novērtēšanai atkarībā no aktīviem un tirgiem, kuros tie tiek pārsvarā ieguldīti. Ir lietderīgi atzīt šīs atšķirības, tomēr ir nepieciešams, lai no AIFP neatkarīga vienība veiktu aktīvu novērtēšanu.
- (14) AIFP var deleģēt atbildību par to funkciju izpildi saskaņā ar šo direktīvu. AIFP vajadzētu palikt atbildīgiem par to funkciju atbilstošu izpildi un atbilstību šajā direktīvā atrunātajiem noteikumiem.
- (15) Ņemot vērā to, ka AIFP izmanto lielus piesaistīto līdzekļu apjomus to ieguldījumu stratēģijās un tādējādi noteiktos gadījumos var veicināt sistēmiska riska veidošanos vai neorganizētu tirgus darbību, īpašas prasības būtu jāpiemēro AIFP, kuri izmanto noteiktas metodes, kas rada īpašus riskus. Šo risku konstatēšanai, uzraudzībai un novēršanai nepieciešamā informācija Kopienā netiek iegūta saskaņoti un nodota dalībvalstīm, lai konstatētu iespējamus riska avotus attiecībā uz Kopienas finanšu tirgu stabilitāti. Lai šo situāciju uzlabotu, būtu jāpiemēro īpašas prasības AIFP, kas nepārtraukti izmanto lielu piesaistīto līdzekļu apjomu savās ieguldījumu stratēģijās. Šiem AIFP būtu jāuzliek pienākums atklāt informāciju par to piesaistīto līdzekļu izmantošanu un to avotiem. Šī informācija būtu jāapkopo un jānodod citām Kopienas iestādēm, tādējādi palīdzot kopīgi analizēt šo AIFP piesaistīto līdzekļu ietekmi uz Kopienas finanšu sistēmu, kā arī veicinot kopīgas atbildes reakcijas īstenošanu.
- (16) AIFP rīcība, kas balstās uz liela piesaistīto līdzekļu apjoma izmantošanu, var kaitēt finanšu tirgu stabilitātei un efektīvai darbībai. Tiek uzskatīts par nepieciešamu atļaut Komisijai noteikt ierobežojumus attiecībā uz piesaistīto līdzekļu apjomu, ko AIFP var izmantot, it sevišķi gadījumos, kad AIFP sistemātiski izmanto lielu piesaistīto līdzekļu apjomu. Nosakot piesaistīto līdzekļu maksimālā apjoma ierobežojumus, būtu jāņem vērā aspekti, kas saistīti ar piesaistīto līdzekļu avotu un AIFP izmantoto stratēģiju. Būtu jāņem vērā arī tas, ka piesaistīto līdzekļu pārvaldība galvenokārt notiek dinamiski vairākumā AIFP, kuri izmanto lielu piesaistīto līdzekļu apjomu. Šādā kontekstā piesaistīto līdzekļu ierobežojums var būt, piemēram, robežvērtība, ko nekad nedrīkst pārsniegt, vai robežvērtība attiecībā uz piesaistīto līdzekļu vidējo apjomu, ko izmanto kādā noteiktā laikposmā (t.i., mēnesī vai ceturksnī).
- (17) Ir nepieciešams nodrošināt, ka AIFP sniedz visiem uzņēmumiem, pār kuriem tie var realizēt kontrolējošu vai dominējošu ietekmi, nepieciešamo informāciju, lai novērtētu, kā šī kontrolējošā ietekme no īstermiņa līdz ilgtermiņam iespaido uzņēmuma ekonomisko un sociālo stāvokli. Šim nolūkam AIFP pārvaldītajiem AIF, kam ir iespēja realizēt kontrolējošu ietekmi pār biržu sarakstos iekļautu vai neiekļautu uzņēmumu, būtu jāpiemēro īpašas prasības, jo īpaši, lai paziņotu par šādas iespējas esamību un atklātu informāciju uzņēmumam un visiem pārējiem tā akcionāriem par AIFP nolūkiem attiecībā uz kontrolētā uzņēmuma turpmāko uzņēmējdarbības attīstību un citām plānotām izmaiņām tajā. Lai nodrošinātu pārskatāmību attiecībā uz kontrolēto uzņēmumu, vajadzētu piemērot uzlabotas prasības ziņojumu sniegšanai. Attiecīgo AIF gada pārskatus vajadzētu papildināt ar ieguldījuma veidam un kontrolētam uzņēmumam specifisku informāciju.

- (18) Daudzi AIFP pašreiz pārvalda AIF, kas atrodas trešās valstīs. Atļauju saņēmēšajiem AIFP ir lietderīgi atļaut pārvaldīt AIF, kas atrodas trešās valstīs, saskaņā ar atbilstošiem noteikumiem, kas paredz stabilu šo AIF administrēšanu un efektīvu Kopienas ieguldītāju ieguldīto aktīvu glabāšanu drošībā.
- (19) AIFP arī jābūt iespējai pārdot AIF, kas atrodas trešās valstīs, profesionāliem ieguldītājiem AIFP piederības dalībvalstī un citās dalībvalstīs. Uz šādām tiesībām būtu jāattiecinā paziņošanas procedūras un nosacījums, ka ar attiecīgo trešo valsti jābūt noslēgtam nolīgumam nodokļu jautājumos, kas nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu ar nodokļu iestādēm Kopienas ieguldītāju piederības valstī. Ņemot vērā to, ka šādiem AIF un trešai valstij, kurā tie atrodas, jāatbilst papildu prasībām, dažas no kurām vispirms jānosaka īstenošanas pasākumos, ar direktīvu piešķirtajām tiesībām pārdot profesionāliem ieguldītājiem AIF, kas atrodas trešās valstīs, būtu jāstājas spēkā trīs gadus pēc transponēšanas perioda. Līdz tam laikam dalībvalstis var atļaut vai turpināt atļaut AIFP pārdot AIF, kas atrodas trešās valstīs, profesionāliem ieguldītājiem attiecīgās valsts teritorijā atbilstīgi nacionālajiem tiesību aktiem. Tomēr šajā trīs gadu laikposmā AIFP nevar pārdot šādus AIF profesionāliem ieguldītājiem citās dalībvalstīs, pamatojoties uz tiesībām, kas piešķirtas ar šo direktīvu.
- (20) Ir lietderīgi ļaut AIFP deleģēt administratīvos uzdevumus trešā valstī dibinātai vienībai, ja tiek piemēroti visi nepieciešamie drošības pasākumi. Tāpat depozitārijs var deleģēt savus depozitārija uzdevumus attiecībā uz AIF, kas atrodas trešā valstī, depozitārijam, kas atrodas šajā trešā valstī, ja šīs trešās valsts tiesību akti nodrošina tādu ieguldītāju interešu aizsardzības līmeni, kas ir līdzvērtīgs Kopienā esošajam. Noteiktos apstākļos AIFP arī būtu jāspēj iecelt trešā valstī dibinātu vērtētāju.
- (21) Ja trešā valstī ir izveidota līdzvērtīga reglamentējošā struktūra un ja Kopienā dibinātiem AIFP ir efektīva pieeja šīs trešās valsts tirgum, dalībvalstīm vajadzētu būt atļauts pēc trīs gadu laikposma pēc transponēšanas perioda beigām piešķirt atļauju AIFP saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem, nenosakot nepieciešamību pēc tā juridiskās adreses Kopienā. Nosakot šo laikposmu, ņemts vērā tas, ka šādiem AIF un trešai valstij, kurā tie atrodas, jāatbilst papildu prasībām, dažas no kurām vispirms jānosaka īstenošanas pasākumos.
- (22) Ir jāprecizē par šīs direktīvas īstenošanu atbildīgo kompetento iestāžu pilnvaras un pienākumi, tāpat jānostiprina mehānismi, kas ir nepieciešami, lai nodrošinātu nepieciešamo pārrobežu sadarbības līmeni uzraudzības jomā.
- (23) AIFP darbības dažos finanšu tirgos ir diezgan nozīmīgas, it sevišķi gadījumos, kad to pārvaldītājiem AIF nav materiālas ieinteresētības attiecībā uz produktiem vai instrumentiem, no kā šie tirgi ir atvasināti, un tādējādi šīs darbības noteiktos apstākļos var traucēt šo tirgu efektīvu darbību. Piemēram, tās var padarīt šos tirgus pārāk nestabilus vai ietekmēt pareizu cenu noteikšanu tajos tirgotajiem instrumentiem. Tāpēc tiek uzskatīts par vajadzīgu nodrošināt, ka kompetentajām iestādēm ir pilnvaras, kas nepieciešamas, lai uzraudzītu AIFP darbību šādos tirgos un iejauktos, ja izveidojas apstākļi, kad būtu vajadzīgs aizsargāt šo tirgu pareizu darbību.
- (24) Dalībvalstīm būtu jāizstrādā noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas šīs direktīvas noteikumu neievērošanas gadījumā, un jānodrošina to īstenošana. Sankcijām vajadzētu būt efektīvām, samērīgām un preventīvām.

- (25) Jebkāda informācijas apmaiņa vai nosūtīšana starp kompetentajām iestādēm, citām iestādēm, struktūrām vai personām jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvā 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti¹¹ noteiktajiem noteikumiem attiecībā uz personas datu nosūtīšanu.
- (26) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību¹².
- (27) It sevišķi Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt pasākumus, kas nepieciešami šīs direktīvas īstenošanai. Šai ziņā Komisijai būtu jāspēj pieņemt īstenošanas pasākumus tādu procedūru noteikšanai, saskaņā ar kurām AIFP, kas pārvalda tādu AIF portfeļus, kuru pārvaldībai pakļautie aktīvi nepārsniedz šajā direktīvā minēto robežvērtību, var izmantot savas tiesības tikt uzskatītiem par AIFP, uz kuriem attiecināma šī direktīva. Šie pasākumi ir arī paredzēti, lai noteiktu kompetentajām iestādēm izmantojamus kritērijus ar mērķi novērtēt, vai AIFP izpilda savas saistības attiecībā uz to uzņēmējdarbības veikšanu, AIFP konstatējamo interešu konflikta veidu, kā arī vajadzīgajiem pasākumiem, kas sagaidāmi no AIFP puses saistībā ar iekšējām un organizatoriskām procedūrām, lai konstatētu, novērstu, pārvaldītu un atklātu interešu konfliktus. Tie ir paredzēti, lai noteiktu riska pārvaldības prasības, kas AIFP jāizmanto atkarībā no riskiem, ko tas rada pārvaldīto AIF vārdā, kā arī jebkādos pasākumus, kas nepieciešami, lai AIFP varētu pārvaldīt īpašus riskus saistībā ar īstermiņa pārdošanas darījumiem, ieskaitot jebkādos attiecīgus ierobežojumus, kas var būt vajadzīgi, lai aizsargātu AIF pret pakļaušanu nesamērīgam riskam. Tie ir paredzēti, lai noteiktu šīs direktīvas likviditātes pārvaldības prasības un it sevišķi AIF obligātās likviditātes prasības. Tie ir paredzēti, lai noteiktu prasības, kas jāievēro pārvēršanas vērtspapīros instrumentu iniciatoriem, lai AIFP būtu atļauts veikt ieguldījumus šādos instrumentos, kas emitēti pēc 2011. gada 1. janvāra. Tie ir arī paredzēti, lai noteiktu prasības, kas AIFP jāievēro, veicot ieguldījumus šādos pārvēršanas vērtspapīros instrumentos. Tie ir paredzēti, lai noteiktu kritērijus, saskaņā ar kuriem vērtētāju var uzskatīt par neatkarīgu šīs direktīvas izpratnē. Tie ir paredzēti, lai precizētu nosacījumus, saskaņā ar kuriem būtu jāpastiprina AIFP funkciju deleģēšana, un nosacījumus, saskaņā ar kuriem pārmērīgas deleģēšanas gadījumā pārvaldnieku vairs nevar uzskatīt par AIF pārvaldnieku. Tie ir paredzēti, lai noteiktu tāda gada pārskata saturu un formātu, kas AIFP ir jādara pieejams par katru to pārvaldīto AIF, un lai noteiktu AIFP informācijas paziņošanas pienākumus attiecībā uz ieguldītājiem un paziņojumu sniegšanas prasības attiecībā uz kompetentajām iestādēm, kā arī to biežumu. Tie ir paredzēti, lai noteiktu AIFP piemērojamās informācijas paziņošanas prasības attiecībā uz piesaistītajiem līdzekļiem un paziņojumu sniegšanas kompetentajām iestādēm un informācijas paziņošanas ieguldītājiem biežumu. Tie ir paredzēti, lai noteiktu ierobežojumus attiecībā uz piesaistīto līdzekļu apjomu, ko AIFP var izmantot AIF pārvaldībai. Tie ir paredzēti, lai noteiktu detalizētu saturu un veidu, kādā AIFP, kas iegūst kontrolējošu ietekmi emitentos un biržu sarakstos neiekļautos uzņēmumos, izpilda savas informācijas atklāšanas saistības attiecībā uz emitentiem un biržu sarakstos neiekļautiem uzņēmumiem, un to attiecīgajiem akcionāriem un darba ņēmēju pārstāvjiem, ieskaitot to pārvaldīto AIF gada pārskatos iekļaujamo informāciju. Tie ir

¹¹ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

¹² OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

paredzēti, lai noteiktu tādu ierobežojumu vai nosacījumu veidus, kurus var noteikt AIF pārdošanai profesionāliem ieguldītājiem AIFP piederības dalībvalstī. Tie ir paredzēti, lai noteiktu vispārīgus kritērijus trešo valstu vērtēšanas standartu ekvivalences novērtēšanai, ja vērtētājs ir dibināts trešā valstī, tāpat arī lai novērtētu trešo valstu uz depozitārijiem attiecināmo tiesību aktu ekvivalenci un lai novērtētu konsultatīvas uzraudzības un pastāvīgas uzraudzības ekvivalenci nolūkā piešķirt atļauju trešās valstīs dibinātiem AIFP. Tie ir paredzēti, lai noteiktu vispārīgus kritērijus ar mērķi novērtēt, vai trešās valstis piešķir Kopienas AIFP efektīvu piekļuvi tirgum, pielīdzināmu tai piekļuvei, ko Kópiena piešķir AIFP no trešām valstīm. Tie ir paredzēti, lai noteiktu kārtību, saturu un biežumu informācijas apmaiņai par AIFP starp AIFP piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm un citām kompetentajām iestādēm, ja AIFP individuāli vai kopā ar citiem AIFP var ietekmēt sistēmiski svarīgu finanšu iestāžu stabilitāti un finanšu tirgu pareizu darbību. Tie ir paredzēti, lai noteiktu uz vietas veiktu pārbažu un izmeklēšanas kārtību.

- (28) Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru. Pasākumiem, kas neietilpst augstāk minētajā kategorijā, vajadzētu būt saskaņā ar minētā lēmuma 5. pantā paredzēto regulatīvo procedūru. Šie pasākumi ir paredzēti, lai noteiktu, ka konkrētas trešās valsts fondu vērtēšanas standarti ir ekvivalenti Kopienā piemērojamajiem standartiem gadījumos, kad vērtētājs ir dibināts trešā valstī. Tie ir paredzēti, lai noteiktu, ka konkrētas trešās valsts tiesību akti par depozitārijiem ir ekvivalenti šai direktīvai. Tāpat tie arī ir paredzēti, lai noteiktu, ka konkrētas trešās valsts tiesību akti par AIFP konsultatīvu uzraudzību un pastāvīgu uzraudzību ir ekvivalenti šai direktīvai. Tie ir paredzēti, lai noteiktu, vai konkrēta trešā valsts piešķir Kopienas AIFP efektīvu piekļuvi tirgum, pielīdzināmu tai piekļuvei, ko Kópiena piešķir AIFP no šīs trešās valsts. Tie ir paredzēti, lai noteiktu paziņojumu un apliecinājumu standarta paraugus un procedūru informācijas apmaiņai starp kompetentajām iestādēm.
- (29) Tā kā dalībvalstis nevar pietiekamā mērā īstenot plānotās rīcības mērķus, proti, nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību patērētājiem un ieguldītājiem, izveidojot vienotu sistēmu atļauju piešķiršanai AIFP un to uzraudzībai, par ko liecina pastāvošā valsts mēroga regulējuma trūkumi un šo dalībnieku nepietiekama pārraudzība, un tie var tikt labāk īstenoti Kopienas līmenī, Kópiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā to paredz Līguma 5. pants. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šī direktīva nepārsniedz to, kas vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai,

I nodaļa

Vispārīgi noteikumi

1. pants *Priekšmets*

Ar šo direktīvu nosaka noteikumus par atļauju piešķiršanu alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldniekiem (AIFP) un par šo pārvaldnieku nepārtrauktas darbības un pārskatāmības nodrošināšanu.

2. pants *Darbības joma*

1. Šī direktīva attiecas uz visiem Kopienā dibinātiem AIFP, kas sniedz pārvaldības pakalpojumus vienam vai vairākiem alternatīvu ieguldījumu fondiem (AIF) neatkarīgi no zemāk minētajiem apstākļiem:

- a) vai AIF atrodas Kopienā vai ārpus tās;
- b) vai AIFP sniedz savus pakalpojumus tieši vai ar deleģēšanas starpniecību;
- c) vai AIF uzskatāmi par atvērta tipa vai slēgta tipa fondiem;
- d) AIF un AIFP juridiskā struktūra.

AIFP, kam saskaņā ar šo direktīvu piešķirta atļauja sniegt pārvaldības pakalpojumus vienam vai vairākiem AIF, ir tiesīgs arī pārdot šo AIF daļas vai ieguldījumu apliecības profesionāliem ieguldītājiem Kopienā atbilstīgi nosacījumiem, kas izklāstīti VI nodaļā un, attiecīgā gadījumā, 35. pantā.

2. Šī direktīva neattiecas ne uz vienu no zemāk minētajiem:

- a) AIFP, kas tieši vai netieši (ar tāda uzņēmuma starpniecību, ar kuru AIFP ir saistīts ar parastas pārvaldības vai kontroles starpniecību) vai ar neatkarīgu tiešu vai netiešu kapitāldaļu starpniecību pārvalda tādu AIF portfeļus, kuru pārvaldībai pakļautie aktīvi, tai skaitā jebkuri aktīvi, kas iegūti, izmantojot piesaistītus līdzekļus, kopā nepārsniedz 100 miljonu euro robežvērtību vai 500 miljonu euro robežvērtību, ja AIF portfeli veido AIF, kam nav piesaistīto līdzekļu un attiecībā uz kuriem nevar izmantot izpiršanas tiesības 5 gadu laikā pēc katra AIF izveidošanas;
- b) Kopienā dibināti AIFP, kas nesniedz pārvaldības pakalpojumus AIF, kas atrodas Kopienā, un nenodarbojas ar AIF tirdzniecību Kopienā;
- c) pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU) vai to pārvaldības un ieguldījumu sabiedrības, kam piešķirta atļauja saskaņā ar Direktīvu 2009/.../EK [PVKIU direktīva];

- d) kredītiestādes, uz kurām attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīva 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (pārstrādāta versija);
 - e) institūcijas, uz kurām attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīva 2003/41/EK par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību¹³;
 - f) institūcijas, uz kurām attiecas Padomes 1973. gada 24. jūlija Pirmā direktīva 73/239/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana¹⁴, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 5. novembra Direktīva 2002/83/EK par dzīvības apdrošināšanu¹⁵ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 16. novembra Direktīva 2005/68/EK par pārāpdrošināšanu un Padomes Direktīvu 73/239/EEK un 92/49/EEK grozījumiem, kā arī Direktīvu 98/78/EK un 2002/83/EK grozījumiem¹⁶;
 - g) starpvalstiskas institūcijas, piemēram, Pasaules banka, SVF, ECB, EIB, EIF, citas starpvalstiskas institūcijas un līdzīgas starptautiskas organizācijas, ja šādas institūcijas vai organizācijas pārvalda vienu vai vairākus AIF.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka AIFP, kas nesasniedz 2. punkta a) apakšpunktā minēto robežvērtību, ir tiesības tikt uzskatītam par AIFP, kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā.
4. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus ar mērķi noteikt procedūras, saskaņā ar kurām AIFP, kas pārvalda tādu AIF portfeļus, kuru pārvaldībai pakļautie aktīvi nepārsniedz 2. punkta a) apakšpunktā minēto robežvērtību, var izmantot savas tiesības saskaņā ar 3. punktu.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. pants Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) „alternatīvu ieguldījumu fonds” jeb AIF ir jebkurš kolektīvu ieguldījumu uzņēmums (tostarp šā uzņēmuma ieguldījumu nodalījumi), kura mērķis ir kolektīvi ieguldījumi aktīvos un kam nav nepieciešama atļauja saskaņā ar Direktīvas 2009/.../EK [PVKIU direktīva] 5. pantu;

¹³ OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.

¹⁴ OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.

¹⁵ OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp.

¹⁶ OV L 323, 9.12.2005., 1. lpp.

- b) „alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldnieks” jeb AIFP ir jebkura juridiska vai fiziska persona, kuras pamatnodarbošanās ir pārvaldīt vienu vai vairākus AIF;
- c) „vērtētājs” ir jebkura juridiska vai fiziska persona vai sabiedrība, kas novērtē aktīvus vai nosaka AIF daļu vai ieguldījumu apliecību vērtību;
- d) „pārvaldības pakalpojumi” ir pārvaldīšanas un administrēšanas darbību veikšana attiecībā uz vienu vai vairākiem AIF viena vai vairāku ieguldītāju vārdā;
- e) „tirgvedība” ir jebkāda vispārīga AIF ieguldījumu apliecību vai daļu piedāvāšana vai izvietošana ieguldītājiem, kas atrodas Kopienā, neatkarīgi no tā, pēc kā iniciatīvas notiek šī piedāvāšana vai izvietošana;
- f) „profesionāls ieguldītājs” ir jebkurš ieguldītājs Direktīvas 2004/39/EK II pielikuma izpratnē;
- g) „privāts ieguldītājs” ir jebkurš ieguldītājs, kas nav profesionāls ieguldītājs;
- h) „piederības dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā AIFP ir piešķirta atļauja saskaņā ar 6. pantu;
- i) „uzņēmēja dalībvalsts” ir dalībvalsts, kas nav piederības dalībvalsts un kuras teritorijā AIFP sniedz pārvaldības pakalpojumus AIF vai tirgo to daļas vai ieguldījumu apliecības;
- j) „kompetentās iestādes” ir valsts iestādes, kam saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir piešķirtas pilnvaras uzraudzīt AIFP;
- k) „finanšu instruments” ir instruments atbilstīgi Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma C iedaļai;
- l) „piesaistītu līdzekļu izmantošana” ir jebkura metode, ar kuru AIFP palielina atsevišķu ieguldījumu ietekmi uz tā pārvaldītajiem AIF, aizņemoties skaidru naudu vai vērtspapīrus, izmantojot atvasinātajos posteņos iestrādātos piesaistītos līdzekļus vai jebkādus citus instrumentus;
- m) „kvalifikācijas kapitāldaļa” ir tieša vai netieša kapitāldaļa AIFP, kas ir 10 % vai vairāk no sabiedrības kapitāla vai balsstiesībām vai kas ļauj ievērojami ietekmēt pārvaldību AIFP, kurā ir šī kapitāldaļa. Šajā nolūkā ņem vērā balsstiesības, kas minētas 9. un 10. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 15. decembra Direktīvā 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū¹⁷;
- n) „emitents” ir emitents Direktīvas 2004/109/EK 2. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē, kas emitē fonda daļas un atrodas Kopienā;

¹⁷ OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.

- o) „darba ņēmēju pārstāvji” ir darbinieku pārstāvji saskaņā ar 2. panta e) apakšpunktā sniegto definīciju 2002. gada 11. marta Direktīvā 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai Eiropas Kopienā¹⁸.

II nodaļa

ATĻAUJAS PIEŠĶIRŠANA AIFP

4. pants

Prasība par atļaujas saņemšanu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka neviens AIFP, uz ko attiecas šī direktīva, nevar sniegt pārvaldības pakalpojumus AIF vai tirgot AIF daļas vai ieguldījumu apliecības bez iepriekšējas atļaujas.

Vienībām, kurām nav piešķirta atļauja saskaņā ar šo direktīvu vai, ja uz AIFP neattiecas šī direktīva, saskaņā ar dalībvalsts nacionālo likumdošanu nav atļauts sniegt pārvaldības pakalpojumus AIF vai tirgot to ieguldījumu apliecības vai daļas Kopienā.

2. AIFP var tikt piešķirta atļauja sniegt pārvaldības pakalpojumus vai nu visu, vai arī atsevišķu veidu AIF.

AIFP var būt atļauja saskaņā ar šo direktīvu, un tas var būt pilnvarots kā pārvaldības vai ieguldījumu uzņēmums saskaņā ar Direktīvu 2009/.../EK – [PVKIU Direktīva].

5. pants

Atļaujas piešķiršanas procedūra

AIFP, kas iesniedz pieteikumu atļaujas saņemšanai, jānodrošina zemāk minētā informācija tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kur ir tā juridiskā adrese:

- a) informācija par AIFP tiešu vai netiešu akcionāru vai dalībnieku identitāti, fiziskām un juridiskām personām, kurām ir kvalifikācijas kapitāldaļas, un par šo kapitāldaļu apjomu;
- b) darbības programma, tostarp informācija par to, kā AIFP plāno pildīt savas saistības saskaņā ar III, IV nodaļu un attiecīgos gadījumos saskaņā ar V, VI un VII nodaļu;
- c) detalizēta informācija par to AIF raksturīgajām īpašībām, ko tas plāno pārvaldīt, tai skaitā to dalībvalstu vai trešo valstu identifikācija, kuru teritorijā AIF atrodas;

¹⁸ OV L 80, 23.3.2002., 29. lpp.

- d) katra AIF, ko AIFP plāno pārvaldīt, fondu apvienošanas noteikumi un instrumenti;
- e) informācija par pasākumiem, kas paredzēti, lai deleģētu pārvaldības pakalpojumu funkcijas trešām personām, kā tas minēts 18. pantā un attiecīgos gadījumos 35. pantā;
- f) informācija par pasākumiem, kas paredzēti AIF aktīvu drošai glabāšanai, un attiecīgos gadījumos informācija par saskaņā ar 38. pantu paredzētajiem pasākumiem;
- g) jebkāda 20. panta 1. punktā minētā papildu informācija.

AIFP galvenajam birojam jābūt tajā pašā dalībvalstī, kurā ir tā juridiskā adrese.

6. pants

Atļaujas piešķiršanas nosacījumi

1. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes piešķir atļauju tikai tad, ja tās ir pārliecinātas, ka AIFP spēs izpildīt šīs direktīvas nosacījumus.

Atļauja ir derīga visās dalībvalstīs.
2. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes atsakās piešķirt atļauju, ja to uzraudzības funkciju efektīvu īstenošanu traucē kāds no zemāk minētajiem faktoriem:
 - a) trešās valsts administratīvie un normatīvie akti, kas reglamentē vienu vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas, ar kurām AIFP ir cieša saikne, kā tas noteikts Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 31. punktā;
 - b) grūtības normatīvo un administratīvo aktu piemērošanā.
3. Atļauja attiecas uz jebkuriem deleģēšanas pasākumiem, ko noteicis AIFP un par kuriem pieteikumā iekļauta informācija.

Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes var ierobežot šīs atļaujas darbības jomu, it īpaši attiecībā uz AIF veidu, ko AIFP atļauts pārvaldīt, kā arī attiecībā uz deleģēšanas pasākumiem.
4. Kompetentās iestādes informē pieteikuma iesniedzēju par to, vai atļauja ir vai nav piešķirta, divu mēnešu laikā pēc pilnīga pieteikuma iesniegšanas.

Ikreiz, kad ir saņemts atteikums piešķirt atļauju vai ir noteikti ierobežojumi, dara zināmus attiecīgos iemeslus.
5. AIFP var sākt sniegt pārvaldības pakalpojumus piederības dalībvalstī, tiklīdz ir piešķirta atļauja.

7. pants
Izmaiņas atļaujas darbības jomā

Pirms izmaiņu ieviešanas AIFP paziņo piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm par jebkurām izmaiņām attiecībā uz tā sākotnējā pieteikumā ietvertu informāciju, kas var būtiski ietekmēt nosacījumus, saskaņā ar kuriem tiek piešķirta atļauja, it īpaši par izmaiņām jebkura tā pārvaldītā AIF ieguldījumu stratēģijā vai politikā, izmaiņām AIF apvienošanās noteikumos un instrumentos un izmaiņām attiecībā uz jebkuru turpmāko AIF identitāti, ko AIFP plāno pārvaldīt.

Kompetentās iestādes vai nu apstiprina vai nosaka ierobežojumus, vai arī noraida attiecīgās izmaiņas viena mēneša laikā no minētā paziņojuma saņemšanas.

8. pants
Atļaujas atsaukšana

Kompetentās iestādes var atsaukt AIFP izsniegtu atļauju, ja tas:

- (1) ir saņēmis atļauju, iesniedzot nepatiesas ziņas vai izmantojot citus nelikumīgus līdzekļus;
- (2) vairs neatbilst nosacījumiem, saskaņā ar kuriem atļauja piešķirta;
- (3) ir nopietni vai sistemātiski pārkāpis noteikumus, transponējot šo direktīvu.

III nodaļa

AIFP darbības nosacījumi

1. IEDAĻA. UZŅĒMĒJDARBĪBAS VADĪBA

9. pants
Vispārīgi principi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka AIFP var sniegt savus pārvaldības pakalpojumus Kopienā tikai tad, ja tie pastāvīgi ievēro šīs direktīvas noteikumus.

AIFP ir pienākums:

- a) rīkoties godīgi, pietiekami prasmīgi, rūpīgi un uzcītīgi, un taisnīgi, veicot savas darbības;
- b) rīkoties tā pārvaldīto AIF, šo AIF ieguldītāju un tirgus integritātes vislabākajās interesēs;
- c) nodrošināt, ka pret visiem AIF ieguldītājiem izturas taisnīgi.

Neviens ieguldītājs nedrīkst saņemt preferenciālu attieksmi, ja vien šāds nosacījums nav ietverts AIF apvienošanās noteikumos un instrumentos.

2. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi nosakot kritērijus, kuri jāizmanto kompetentajām iestādēm, lai novērtētu, vai AIFP pilda 1. punktā noteiktos pienākumus.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

10. pants *Interesešu konflikti*

1. Dalībvalstis pieprasa AIFP veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai konstatētu interešu konfliktus starp AIFP, tai skaitā to vadītājiem, darbiniekiem vai jebkuru personu, kura tieši vai netieši saistīta ar AIFP kontroles ietvaros, un AIFP pārvaldīto AIF ieguldītājiem vai interešu konfliktus starp vienu ieguldītāju un kādu citu ieguldītāju, kas rodas viena vai vairāku AIF pārvaldīšanas laikā.

AIFP pastāvīgi piemēro efektīvus organizatoriskus un administratīvus pasākumus, lai veiktu visas pamatotās darbības, kas paredzētas, lai novērstu interešu konfliktu negatīvu ietekmi uz AIF un to ieguldītāju interesēm.

AIFP savā darbības vidē jānošķir uzdevumi un pienākumi, ko var uzskatīt par savstarpēji nesaderīgiem. AIFP novērtē, vai tā darbības nosacījumi var ietvert jebkādu citus būtiskus interešu konfliktus un paziņo par tiem AIF ieguldītājiem.

2. Ja organizatoriski vai administratīvi pasākumi, ko AIFP ieviesis interešu konfliktu pārvaldībai, nav pietiekami, lai ar attiecīgu pārliecību nodrošinātu, ka klientu interešu kaitējuma risks būs novērsts, AIFP skaidri atklāj interešu konfliktu vispārējo būtību un/vai avotus ieguldītājiem pirms darbību uzsākšanas to vārdā un izstrādā atbilstīgas politikas un procedūras.

3. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus:

- a) tādējādi detalizētāk nosakot 1. punktā minēto interešu konfliktu veidus;
- b) tādējādi nosakot vajadzīgos pasākumus, kas sagaidāmi no AIFP puses saistībā ar iekšējām un organizatoriskām procedūrām, lai konstatētu, pārvaldītu un atklātu interešu konfliktus.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

11. pants
Riska pārvaldība

1. AIFP nodrošina, ka riska pārvaldības un portfeļa pārvaldības pienākumi ir nošķirti un tādējādi pakļauti atsevišķām pārskatīšanām.
2. AIFP ievieš riska pārvaldības sistēmas, lai atbilstoši mērītu un uzraudzītu visus ar katru AIF ieguldījumu stratēģiju saistītos riskus un tos riskus, kam AIF ir vai var būt pakļauti.

AIFP vismaz reizi gadā pārskata riska pārvaldības sistēmas un vajadzības gadījumā tās pielāgo.

3. AIFP ir pienākums kā minimums:
 - a) īstenot atbilstošu, dokumentētu un regulāri atjauninātu padziļinātās pārbaudes procedūru, veicot izmeklēšanu AIF vārdā, saskaņā ar AIF ieguldījumu stratēģiju, mērķiem un riska profilu;
 - b) nodrošināt, ka ar katru AIF ieguldījumu posteni saistītos riskus un to kopējo ietekmi uz AIF portfeli var precīzi identificēt, izmērīt un uzraudzīt jebkurā laikā ar atbilstošu stresa pārbaudes procedūru starpniecību;
 - c) nodrošināt, ka AIF riska profils atbilst AIF izmēram, portfeļa struktūrai, ieguldījumu stratēģijām un mērķiem, kā tas izklāstīts AIF apvienošanās noteikumos un instrumentos.
4. Gadījumā, ja AIFP nodarbojas ar īstermiņa pārdošanu, ieguldot viena vai vairāku AIF vārdā, dalībvalstis nodrošina, ka AIFP darbojas atbilstoši tādām procedūrām, kas tam nodrošina piekļuvi vērtspapīriem un citiem finanšu instrumentiem datumā, kad AIFP apņēmis tos piegādāt, un ka AIFP īsteno risku pārvaldības procedūru, kas ļauj atbilstīgi pārvaldīt ar īstermiņā pārdoto vērtspapīru un citu finanšu instrumentu piegādi saistītos riskus.
5. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi detalizētāk norādot šādus nosacījumus:
 - a) riska pārvaldības prasības, kas AIFP jāizmanto kā to risku funkcija, ko tas rada pārvaldīto AIF vārdā;
 - b) jebkādi pasākumi, kas nepieciešami, lai AIFP varētu pārvaldīt īpašus riskus saistībā ar īstermiņa pārdošanas darījumiem, tostarp jebkādas attiecīgus ierobežojumus, kas var būt vajadzīgi, lai aizsargātu AIF pret pakļaušanu nesamērīgam riskam.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

*12. pants
Likviditātes pārvaldība*

1. AIFP par katru pārvaldīto AIF izmanto piemērotu likviditātes pārvaldības sistēmu un pieņem procedūras, ar kurām nodrošina, ka AIF ieguldījumu likviditātes profils atbilst tā pamatsaistībām.

AIFP regulāri veic stresa pārbaudes gan normālos, gan ārkārtējos likviditātes apstākļos un attiecīgi uzrauga AIF likviditātes risku.

2. AIFP nodrošina, ka katram tā pārvaldītajam AIF ir izpirkšanas politika, kura ir piemērota AIF ieguldījumu likviditātes profilam un kura ir jāizklāsta AIF nolikumā vai dibināšanas dokumentos.
3. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi detalizētāk nosakot:
 - a) 1. punktā izklāstītās likviditātes pārvaldības prasības;
 - b) jo īpaši obligātās likviditātes prasības AIF, kuri izpērk daļas vai ieguldījumu apliecības biežāk nekā reizi pusgadā.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

*13. pants
Ieguldījums pārvēršanas vērtspapīros pozīcijās*

Lai nodrošinātu starpnozaru konsekvenci un novērstu neatbilstību starp to uzņēmumu interesēm, kuri pārstrukturē aizdevumus pārvedamos vērtspapīros un citos finanšu instrumentos (iniciatori), un AIFP, kuri viena vai vairāku AIF vārdā investē šādos vērtspapīros vai citos finanšu instrumentos, Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, paredzot prasības šādās jomās:

- a) prasības, kas jāizpilda iniciatoram, lai AIFP viena vai vairāku AIF vārdā varētu investēt vērtspapīros vai citos šāda veida finanšu instrumentos, kuri emitēti pēc 2011. gada 1. janvāra, tostarp prasības, ar kurām nodrošina, ka iniciators uztur tīro ekonomisko ieinteresētību, kas nav mazāka par 5 %;
- b) kvalitatīvās prasības, kuras jāizpilda AIFP, kuri viena vai vairāku AIF vārdā investē šādos vērtspapīros vai citos finanšu instrumentos.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

2. IEDAĻA. KAPITĀLA PRASĪBAS

14. pants

Sākotnējais un pašreizējais kapitāls

AIFP jābūt pašu kapitālam vismaz 125 000 euro apmērā.

Gadījumos, kad AIFP pārvaldīto AIF portfeļu vērtība pārsniedz 250 miljonus euro, AIFP nodrošina papildu summu no pašu kapitāla; šai papildu summai no pašu kapitāla jābūt vienādai ar 0,02 % no tās summas, par kuru AIFP portfeļu vērtība pārsniedz 250 miljonus euro.

Neatkarīgi no pirmajā un otrajā apakšpunktā izklāstītajās prasībās minētās summas AIFP pašu kapitāls nedrīkst būt mazāks par pieprasīto summu saskaņā ar 21. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvā 2006/49/EK par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību (pārstrādāta versija)¹⁹.

Pirmā, otrā un trešā apakšpunkta vajadzībām par AIFP portfeļiem uzskatāmi šādi portfeļi:

- a) jebkuri AIFP pārvaldīti AIF portfeļi, tostarp to AIF portfeļi, attiecībā uz kuriem AIFP ir deleģējis vienu vai vairākas funkcijas saskaņā ar 18. pantu;
- b) jebkuri AIF portfeļi, ko AIFP pārvalda deleģēto pienākumu ietvaros.

3. IEDAĻA. ORGANIZATORISKĀS PRASĪBAS

15. pants

Vispārīgi principi

AIFP vienmēr izmanto pietiekamus un atbilstošus resursus, kas nepieciešami to pārvaldības darbību pareizai izpildei.

Tiem jābūt atjauninātām sistēmām, dokumentētām iekšējām procedūrām un regulāriem iekšējās kontroles mehānismiem uzņēmējdarbības vadības ietvaros, lai mazinātu un pārvaldītu ar to darbību saistītos riskus.

16. pants

Vērtēšana

1. AIFP nodrošina, ka katram tā pārvaldītajam AIF iecerē neatkarīgu vērtētāju, lai noteiktu AIF iegūto aktīvu vērtību un AIF daļu vai ieguldījumu apliecību vērtību.

Vērtētājs nodrošina, ka aktīvi, daļas vai ieguldījumu apliecības tiek novērtētas vismaz vienreiz gadā, un katru reizi AIF daļas vai ieguldījumu apliecības tiek izdotas vai atpirktas, ja vērtēšana notiek biežāk.

¹⁹ OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

2. AIFP nodrošina, ka vērtētājs izmanto piemērotas un pastāvīgas procedūras AIF aktīvu novērtēšanai saskaņā ar pastāvošajiem, piemērojamajiem vērtēšanas standartiem un noteikumiem, lai atspoguļotu AIF daļu vai ieguldījumu apliecību tīro aktīvu vērtību.
3. Attiecībā uz aktīvu novērtēšanu un neto aktīvu vērtības uz vienu AIF ieguldījumu apliecību vai daļu aprēķināšanu piemērojamajiem noteikumiem jābūt izklāstītiem tās valsts likumdošanā, kur AIF atrodas, vai AIF apvienošanās noteikumos vai instrumentos.
4. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi detalizētāk nosakot kritērijus, saskaņā ar kuriem vērtētāju var uzskatīt par neatkarīgu 1. punkta izpratnē.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

17. pants Depozitārijs

1. AIFP nodrošina, ka katram tā pārvaldītajam AIF ieceļ depozitāriju, lai attiecīgos gadījumos pildītu šādus uzdevumus:
 - a) saņemt visus ieguldītāju veiktos maksājumus, parakstoties uz AIFP pārvaldīta AIF ieguldītāju apliecībām vai daļām, un rezervēt tās AIFP vārdā atsevišķā kontā;
 - b) droši glabāt jebkādos AIF piederošus finanšu instrumentus;
 - c) pārbaudīt, ka AIF vai AIFP tā pārvaldīto AIF vārdā ir ieguvis īpašumtiesības uz visiem pārējiem aktīviem, kuros AIF iegulda.
2. AIFP nedrīkst rīkoties kā depozitārijs.

Depozitārijs rīkojas neatkarīgi un tikai un vienīgi AIF ieguldītāju interesēs.
3. Depozitārijs ir kredītiestāde, kuras juridiskā adrese atrodas Kopienā un kura ir pilnvarota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvu 2006/48/EK par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (pārstrādāta versija)²⁰.
4. Depozitāriji var deleģēt savu uzdevumu izpildi citiem depozitārijiem.
5. Depozitārijs ir atbildīgs AIFP un AIF ieguldītāju priekšā par jebkādiem zaudējumiem, ko izraisījusi depozitārija nespēja izpildīt savas saistības saskaņā ar šo direktīvu.

²⁰ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

Gadījumā, ja radies tādu finanšu instrumentu zaudējums, ko depozitārijs droši glabā, tas nav atbildīgs tikai tad, ja var pierādīt, ka tas nevarēja izvairīties no notikušā zaudējuma.

Atbildība AIF ieguldītāju priekšā var būt tieša vai netieša ar AIFP starpniecību atkarībā no depozitārija, AIFP un ieguldītāju savstarpējo attiecību juridiskā rakstura. Depozitārija atbildību neietekmē 4. punktā minētā deleģēšana.

4. IEDAĻA. ALTERNATĪVU IEGULDĪJUMU FONDU PĀRVALDNIKA PIENĀKUMU DELEĢĒŠANA

18. pants Deleģēšana

1. Alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldnieki (AIFP), kuri plāno deleģēt trešām personām uzdevumu to vārdā pildīt vienu vai vairākus pārvaldības pienākumus, pieprasa iepriekšēju atļauju no piederības valsts kompetentajām iestādēm par katru šādu deleģēšanu.

Jāievēro šādi nosacījumi:

- a) trešai personai jābūt kredīspējīgai, un personām, kuras efektīvi īsteno uzņēmējdarbību, jābūt pietiekami labai reputācijai un pietiekamai pieredzei;
- b) gadījumos, kad deleģēšana attiecas uz portfeļa pārvaldību vai risku pārvaldību, trešai personai arī jābūt pilnvarotai kā AIFP, lai pārvaldītu tāda paša veida alternatīvu ieguldījumu fondu (AIF);
- c) deleģēšana nekavē veikt efektīvu AIFP uzraudzību, un jo īpaši tā nedrīkst kavēt AIFP rīcību vai AIF pārvaldīšanu veidā, kas vislabāk atbilst ieguldītāju interesēm;
- d) AIFP jāpierāda, ka trešā persona ir atbilstoši kvalificēta un spējīga uzņemties attiecīgās funkcijas, ka tā izvēlēta ļoti rūpīgi un ka AIFP spēj jebkurā laikā efektīvi uzraudzīt deleģēto pienākumu izpildi, jebkurā laikā sniegt turpmākus norādījumus trešai personai un atsaukt deleģētās pilnvaras ar tūlītēju efektu, ja tas ir ieguldītāju interesēs.

Pienākumus nedelegē depozitārijam, vērtētājam vai jebkuram citam uzņēmumam, kura intereses var būt pretrunā AIF vai tā ieguldītāju interesēm.

AIFP pastāvīgi pārskata katras trešās puses sniegtos pakalpojumus.

2. Nekādā gadījumā AIFP saistības neietekmē fakts, ka AIFP ir deleģējis pienākumus trešai personai, kā arī AIFP nedrīkst deleģēt savus pienākumus tādā mērā, ka būtībā vairs nevar tikt uzskatīts par AIF pārvaldnieku.
3. Trešā persona nedrīkst deleģēt tālāk tai deleģētos pienākumus.

4. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi detalizētāk norādot šādus nosacījumus:

- a) nosacījumi deleģēšanas apstiprināšanai;
- b) nosacījumi, saskaņā ar kuriem pārvaldnieku vairs nevar uzskatīt par AIF pārvaldnieku, kā tas izklāstīts 2. punktā.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

IV nodaļa

Pārskatāmības prasības

19. pants *Gada pārskats*

1. AIFP attiecībā uz katru tā pārvaldīto AIF dara pieejamu gada pārskatu par katru finanšu gadu. Gada pārskatu dara pieejamu ieguldītājiem un kompetentajām iestādēm ne vēlāk kā četru mēnešu laikā pēc finanšu gada beigām.
2. Gada pārskatam jāsaturs vismaz šāda informācija:
 - a) bilance vai aktīvu un pasīvu pārskats;
 - b) ieņēmumu un izdevumu pārskats par finanšu gadu;
 - c) ziņojums par darbību attiecīgajā finanšu gadā.
3. Gada pārskatā norādītos grāmatvedības datus pārbauda viena vai vairākas personas, kuras saskaņā ar tiesību aktiem ir pilnvarotas veikt pārskatu revīziju atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 17. maija Direktīvai 2006/43/EK, ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas, groza Padomes Direktīvu 78/660/EEK un Padomes Direktīvu 83/349/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 84/253/EEK²¹. Revidenta ziņojumu, tostarp jebkuras piezīmes, pilnībā iekļauj gada pārskatā.
4. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi detalizētāk nosakot gada pārskata saturu un formātu. Šādus pasākumus pielāgo tādām AIFP, uz kuru tie attiecas.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

20. pants *Informācijas paziņošana ieguldītājiem*

1. AIFP nodrošina, ka AIF ieguldītāji saņem šādu informāciju pirms ieguldījumu veikšanas AIF un tās izmaiņas:
 - a) apraksts par AIF ieguldījumu stratēģiju un mērķiem, visiem aktīviem, ko AIF var ieguldīt, metodēm, ko AIF drīkst izmantot, un visiem saistītajiem riskiem, jebkādiem piemērojamajiem ieguldījumu ierobežojumiem, apstākļiem, kuros AIF var izmantot piesaistītos līdzekļus, atļautajiem piesaistīto līdzekļu veidiem un avotiem un saistītajiem riskiem, un par jebkādiem piesaistīto līdzekļu izmantošanas ierobežojumiem;

²¹ OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.

- b) apraksts par procedūrām, saskaņā ar kurām AIF var mainīt savu ieguldījumu stratēģiju vai ieguldījumu politiku vai abas;
- c) apraksts par juridiskām sekām, ko var radīt tādas līgumattiecības, kuras noslēgtas, lai veiktu ieguldījumus, tostarp informācija par jurisdikciju, piemērojamajiem tiesību aktiem un par to, vai ir noteikti juridiskie instrumenti, ar kuriem paredz spriedumu atzīšanu un izpildi fonda atrašanās teritorijā;
- d) AIF depozitārija, vērtētāja, revidenta un jebkuru citu pakalpojumu sniedzēju identitāte un apraksts par viņu pienākumiem un ieguldītāja tiesībām šo pienākumu neizpildes gadījumā;
- e) apraksts par jebkuru deleģētu pārvaldības vai depozitārija pienākumu un tās trešās personas identitāti, kurai deleģēts attiecīgais pienākums;
- f) apraksts par AIF vērtēšanas procedūru un attiecīgos gadījumos par cenu noteikšanas modeļiem aktīvu vērtēšanai, tai skaitā metodēm, ko izmanto grūti novērtējamu aktīvu vērtēšanā;
- g) apraksts par AIF likviditātes riska pārvaldību, tai skaitā izpiršanas tiesībām gan parastos, gan ārkārtējos apstākļos, ar ieguldītājiem saskaņotajiem spēkā esošajiem izpiršanas pasākumiem un par to, kā AIFP nodrošina taisnīgu attieksmi pret visiem ieguldītājiem;
- h) apraksts par visām maksām, nodevām un izmaksām un par to maksimālajām summām, ko tieši vai netieši sedz ieguldītāji;
- i) gadījumi, kad ieguldītājs saņem preferenciālu attieksmi vai tiesības saņemt preferenciālu attieksmi, ieguldītāja identitāte un apraksts par šādu preferenciālu attieksmi;
- j) jaunākais gada pārskats.

2. Par katru AIFP pārvaldīto AIF tam periodiski jāpaziņo ieguldītājiem šāda informācija:

- a) tādu AIF aktīvu procentuālais daudzums, kuri ir pakļauti no likviditātes trūkuma izrietošiem īpašiem pasākumiem;
- b) jebkādi jauni pasākumi AIF likviditātes pārvaldībai;
- c) AIF pašreizējais riska profils un AIFP izmantotās risku pārvaldības sistēmas šo risku pārvaldīšanai.

3. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi detalizētāk nosakot AIFP informācijas paziņošanas pienākumus un 2. punktā minēto informācijas paziņošanas biežumu. Šādus pasākumus pielāgo tādām AIFP, uz kuru tie attiecas.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

21. pants

Paziņojumu sniegšanas pienākumi attiecībā pret kompetentajām iestādēm

1. AIFP regulāri ziņo tā piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm par galvenajiem tirgiem un instrumentiem, ar kuru tirdzniecību tas nodarbojas pārvaldītā AIF vārdā.

AIFP sniedz apkopotu informāciju par galvenajiem instrumentiem, ar kuru tirdzniecību tas nodarbojas, tirgiem, kuros tas līdzdarbojas vai aktīvi nodarbojas ar tirdzniecību, un par galvenajām ietekmēm, kam katrs no pārvaldītajiem AIF ir pakļauts, un katra pārvaldītā AIF visnozīmīgāko līdzekļu koncentrāciju.

2. AIFP par katru pārvaldīto AIF periodiski jāziņo piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm šāda informācija:

- a) tādu AIF aktīvu procentuālais daudzums, kuri ir pakļauti no likviditātes trūkuma izrietošiem īpašiem pasākumiem;
- b) jebkādi jauni pasākumi AIF likviditātes pārvaldībai;
- c) AIF faktiskais riska profils un AIFP izmantotie risku pārvaldības instrumenti šo risku pārvaldīšanai;
- d) tādu aktīvu galvenās kategorijas, kuros veikti ieguldījumi no AIF;
- e) attiecīgos gadījumos īstermiņa pārdošanas izmantošana pārskata perioda laikā.

3. AIFP par katru pārvaldīto AIF jāiesniedz piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm šādi dokumenti:

- a) katra AIFP pārvaldītā AIF gada pārskats par katru finanšu gadu četru mēnešu laikā pēc attiecīgā perioda beigām;
- b) visu AIFP pārvaldīto AIF detalizēts saraksts katra ceturkšņa beigās.

4. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi detalizētāk nosakot 1., 2. un 3. punktā minētos paziņojumu sniegšanas pienākumus un to izpildes biežumu.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

V nodaļa

Konkrētu veidu AIF pārvaldoša AIFP pienākumi

1. IEDAĻA. PIESAISTĪTU AIF PĀRVALDOŠA AIFP PIENĀKUMI

22. pants *Darbības joma*

Šī iedaļa attiecas tikai uz AIFP, kuri pārvalda vienu vai vairākus AIF, kas sistemātiski izmanto lielus piesaistīto līdzekļu apjomus.

AIFP ik ceturksni novērtē, vai AIF sistemātiski izmanto lielus piesaistīto līdzekļu apjomus, un attiecīgi informē kompetentās iestādes.

Attiecībā uz otro daļu tiek uzskatīts, ka AIF sistemātiski izmanto lielu piesaistīto līdzekļu apjomu tad, ja kopējais no visiem avotiem piesaistīto līdzekļu apjoms pārsniedz AIF pašu kapitālu divos no pēdējiem četriem ceturkšņiem.

23. pants *Informācijas paziņošana ieguldītājiem*

AIFP, kurš pārvalda vienu vai vairākus AIF, kas sistemātiski izmanto lielu piesaistīto līdzekļu apjomu, par katru šādu AIF:

- a) paziņo ieguldītājiem par maksimālo piesaistīto līdzekļu apjomu, ko AIFP var izmantot AIF vārdā, kā arī par jebkurām tiesībām atkārtoti izmantot līdzekļu piesaistīšanas pasākumu ietvaros piešķirtu nodrošinājumu vai jebkādu garantiju;
- b) ik ceturksni paziņo ieguldītājiem par kopējo piesaistīto līdzekļu summu, ko katrs AIF izmantojis iepriekšējā ceturksnī.

24. pants *Paziņojumu sniegšana kompetentajām iestādēm*

1. AIFP, kurš pārvalda vienu vai vairākus AIF, kas sistemātiski izmanto lielu piesaistīto līdzekļu apjomu, regulāri sniedz piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm informāciju par katra tā pārvaldītā AIF izmantoto kopējo piesaistīto līdzekļu apjomu un par sadalījumu starp piesaistītajiem līdzekļiem, kas nāk no skaidras naudas vai vērtspapīru aizņēmumiem, un atvasinātajos finanšu instrumentos iestrādātajiem piesaistītajiem līdzekļiem.

Šai informācijai jāietver to piecu lielāko avotu identitātes, kuri snieguši skaidras naudas vai vērtspapīru aizņēmumus, attiecībā uz katru no AIFP pārvaldītajiem AIF un piesaistīto līdzekļu summas, kas saņemtas no katras no šīm vienībām, attiecībā uz katru no AIFP pārvaldītajiem AIF.

2. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi detalizētāk nosakot informācijas paziņošanas prasības attiecībā uz piesaistītajiem līdzekļiem un to, cik bieži sniedz paziņojumus kompetentajām iestādēm un paziņo informāciju ieguldītājiem.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

25. pants

Kompetento iestāžu iegūtās informācijas izmantošana, uzraudzības sadarbība un piesaistīto līdzekļu ierobežošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka piederības dalībvalsts kompetentās iestādes izmanto saskaņā ar 24. pantu paziņojamo informāciju, lai noteiktu, cik lielā mērā piesaistīto līdzekļu izmantošana veicina sistēmiska riska veidošanos finanšu sistēmā vai risku veidošanos nesakārtotos tirgos.
2. Piederības dalībvalstis nodrošina, ka visa saskaņā ar 24. pantu saņemtā informācija, apkopota par visiem tās uzraudzītajiem AIFP, tiek padarīta pieejama citām kompetentajām iestādēm atbilstoši 46. pantā par uzraudzības sadarbību paredzētajai procedūrai. Tā nekavējoties ar šī mehānisma starpniecību un divpusēji arī sniedz informāciju citām tieši iesaistītajām dalībvalstīm, ja AIFP savu pienākumu ietvaros var potenciāli radīt būtisku darījuma partneru risku kredītiestādei vai citai sistēmiski saistītai iestādei citās dalībvalstīs.
3. Lai nodrošinātu finanšu sistēmas stabilitāti un integritāti, Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, nosakot piesaistīto līdzekļu robežvērtības, kuras var izmantot AIFP. Šādās robežvērtībās, *inter alia*, jāņem vērā AIF veids, to stratēģija un piesaistīto līdzekļu avoti.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru

4. Ārkārtas gadījumos un tad, kad tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu finanšu sistēmas stabilitāti un integritāti, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes var noteikt papildu robežvērtības piesaistīto līdzekļu apjomam, ko var izmantot AIFP. Pasākumiem, ko veic piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, ir pagaidu raksturs, un tiem jāatbilst noteikumiem, kurus pieņēmusi Komisija saskaņā ar 3. punktu.

2. IEDAĻA. AIFP PIENĀKUMI, PĀRVALDOT AIF, KAS IEGŪST KONTROLĒJOŠU IETEKMI UZŅĒMUMOS

26. pants *Darbības joma*

1. Šī iedaļa attiecas uz šādiem AIFP:

- a) AIFP, kurš pārvalda vienu vai vairākus AIF, kas vai nu atsevišķi vai kopā iegūst 30% vai lielāku daļu no emitenta balsstiesībām vai no tāda uzņēmuma, kas atrodas Kopienā un kas nav iekļauts biržas sarakstos, balsstiesībām vajadzības gadījumā;
 - b) AIFP, kurš noslēdzis vienošanos ar vienu vai vairākiem AIFP, kas ļauj šo AIFP pārvaldītājiem AIF iegūt 30% vai lielāku daļu no emitenta vai biržu sarakstos neiekļauta uzņēmuma balsstiesībām vajadzības gadījumā.
2. Šī iedaļa neattiecas uz gadījumiem, kad iesaistītais emitents vai biržu sarakstos neiekļautais uzņēmums ietilpst mazu un vidēju uzņēmumu kategorijā un nodarbina mazāk nekā 250 cilvēkus, tā gada apgrozījums nepārsniedz 50 miljonus euro, un/vai gada balance nepārsniedz 43 miljonus euro.

27. pants

Paziņojums par kontrolējošas ietekmes iegūšanu biržu sarakstos neiekļautos uzņēmumos

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, AIFP esot tādā statusā, ka tas var izmantot 30% vai lielāku daļu no biržu sarakstos neiekļauta uzņēmuma balsstiesībām, tas paziņo biržu sarakstos neiekļautajam uzņēmumam un visiem pārējiem akcionāriem 2. punktā minēto informāciju.

Paziņošanai jānotiek, cik drīz vien iespējams, bet ne vēlāk kā četru tirdzniecības dienu laikā, pirmajai no tām esot dienai, kad AIFP ieguva tādu statusu, ka tas var izmantot 30% no balsstiesībām.

2. 1. punktā minētajam paziņojumam jāietver šāda informācija:
 - a) informācija par radušos situāciju attiecībā uz balsstiesībām;
 - b) informācija par apstākļiem, kuros sasniegta 30% robežvērtība, tai skaitā informācija par dažādu iesaistīto akcionāru identitātēm;
 - c) datums, kurā tika sasniegta vai pārsniegta attiecīgā robežvērtība.

28. pants

Informācijas paziņošana gadījumā, kad iegūta kontrolējoša ietekme emitentos vai biržu sarakstos neiekļautos uzņēmumos

1. Papildus 27. pantā minētajam dalībvalstis nodrošina, ka, AIFP iegūstot 30% vai lielāku daļu no emitenta vai biržu sarakstos neiekļauta uzņēmuma balsstiesībām, tas dara pieejamu otrajā un trešajā daļā paredzēto informāciju emitentam, biržu sarakstos neiekļautajam uzņēmumam un to attiecīgajiem akcionāriem un darba ņēmēju pārstāvjiem vai gadījumā, ja šādu pārstāvju nav — pašiem darba ņēmējiem.

Attiecībā uz emitentiem AIFP jādara attiecīgajam emitentam, tā akcionāriem un darba ņēmēju pārstāvjiem pieejama šāda informācija:

- a) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/25/EK par pārņemšanas piedāvājumiem²² 6. panta 3. punktā minētā informācija;
- b) politika interešu konfliktu novēršanai un pārvaldībai, jo īpaši starp AIFP un emitentu;
- c) politika emitenta ārējo un iekšējo sakaru nodrošināšanai, jo īpaši attiecībā uz darbiniekiem.

Attiecībā uz biržu sarakstos neiekļautiem uzņēmumiem AIFP jādara attiecīgajam biržu sarakstos neiekļautajam uzņēmumam, tā akcionāriem un darba ņēmēju pārstāvjiem pieejama šāda informācija:

- d) informācija par tā AIFP identitāti, kurš vai nu atsevišķi vai, vienojoties ar citiem AIFP, ir sasniedzis 30% robežvērtību;
- e) biržu sarakstos neiekļautā uzņēmuma attīstības plāns;
- f) politika interešu konfliktu novēršanai un pārvaldībai, it īpaši starp AIFP un biržu sarakstos neiekļauto uzņēmumu;
- g) politika biržu sarakstos neiekļautā uzņēmuma ārējo un iekšējo sakaru nodrošināšanai, it īpaši attiecībā uz darbiniekiem.

2. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi nosakot zemāk minēto:

- a) saskaņā ar 1. punktu sniedzamās informācijas detalizēts saturs;
- b) informācijas izplatīšanas veids.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

29. pants

Īpaši noteikumi par tāda AIF gada pārskatu, kam ir kontrolējoša ietekme emitentos vai biržu sarakstos neiekļautos uzņēmumos

- 1. Dalībvalstis nodrošina, ka AIFP katra tā pārvaldītā AIF 19. pantā paredzētajā gada pārskatā, ietver šā panta 2. punktā minēto papildu informāciju.
- 2. AIF gada pārskatam jāsaturs šāda papildu informācija par katru emitentu un biržu sarakstos neiekļauto uzņēmumu, kuros AIF ir veicis ieguldījumus:
 - a) attiecībā uz darbības un finanšu attīstību ieņēmumu un peļņas atspoguļojums sadalījumā pa uzņēmējdarbības segmentiem, ziņojums par uzņēmuma darbības un finanšu jautājumiem, ziņojums par darbības un finanšu jautājumu plānoto progresu, pārskats par būtiskiem pasākumiem attiecīgajā finanšu gadā;

²² OV L 142, 30.4.2004., 12. lpp.

- b) attiecībā uz finanšu un citiem riskiem informācija vismaz par tiem finanšu riskiem, kas saistīti ar kapitāla struktūru;
- c) attiecībā uz jautājumiem saistībā ar darbiniekiem informācija par personāla mainību, izbeigtajām darba attiecībām un darbinieku pieņemšanu darbā;
- d) ziņojums par būtisku aktīvu nodalīšanu.

Turklāt AIF gada pārskats par katru emitentu, kurā tas ir ieguvis kontrolējošu ietekmi, satur 46a. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzēto informāciju Padomes 1978. gada 25. jūlija Ceturtajā direktīvā 78/660/EEK, kuras pamatā ir Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunkts un kura attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem²³, un Direktīvas 2004/25/EK 10. panta 1. punkta a) un d) apakšpunktos minēto pārskatu par kapitāla struktūru.

Par katru biržu sarakstos neiekļautu uzņēmumu, kurā AIF ieguvis kontrolējošu ietekmi, tā pārskats ietver pārskatu par pārvaldības pasākumiem un 3. panta b) un c) apakšpunktos un no e) līdz h) apakšpunktam paredzēto informāciju Padomes 1976. gada 13. decembra Otrajā direktīvā 77/91/EEK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 58. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses²⁴.

3. Par katru pārvaldīto AIF un par kuriem tam jāievēro šīs iedaļas noteikumi AIFP nodrošina iepriekš 2. punktā minēto informāciju visiem 26. panta 1. punktā minētajiem attiecīgā uzņēmuma darba ņēmēju pārstāvjiem laikposmā, kas noteikts 19. panta 1. punktā.
4. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi nosakot saskaņā ar 1. un 2. punktu sniedzamās informācijas detalizētu saturu.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

30. pants

Īpaši noteikumi par uzņēmumiem, kuru akciju tirdzniecība vairs nav atļauta regulētā tirgū

Gadījumos, kad pēc 30% vai lielākas daļas emitenta balsstiesību iegūšanas šī emitenta akciju tirdzniecība vairs netiek atļauta regulētā tirgū, emitentam neatkarīgi no tā jāturpina pildīt pienākumus saskaņā ar Direktīvu 2004/109/EK vēl divus gadus pēc dienas, kad tas aizgājis no regulētā tirgus.

²³ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

²⁴ OV L 26, 31.1.1977., 1. lpp.

VI nodaļa

AIFP pārvaldības un tirgvedības pakalpojumu sniegšana

31. pants

AIF daļu vai ieguldījumu apliecību tirdzniecība piederības dalībvalstī

1. Pilnvarots AIFP drīkst tirgot AIF daļas vai ieguldījumu apliecības profesionāliem ieguldītājiem piederības dalībvalstī, tiklīdz ir nodrošināta atbilstība šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem.
2. AIFP iesniedz piederības valsts kompetentajām iestādēm paziņojumu par katru AIF, ko tas plāno tirgot.

Šim paziņojumam jāietver šāda informācija:

- a) tā AIF identifikācijas informācija, kuru tas plāno tirgot, un informācija par AIF pastāvīgo atrašanās vietu;
 - b) AIF apvienošanās noteikumi un instrumenti;
 - c) AIF apraksts vai jebkāda ieguldītājiem pieejama informācija par AIF;
 - d) informācija par pasākumiem, kas noteikti, lai novērstu attiecīgā AIF ieguldījumu apliecību vai daļu tirdzniecību privātiem ieguldītājiem, tai skaitā arī tādā gadījumā, kad AIFP paļaujas uz neatkarīgu vienību darbībām, lai sniegtu ieguldījumu pakalpojumus attiecībā uz tā AIF.
3. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes informē AIFP par to, vai tas var sākt 2. punktā minētajā paziņojumā norādītā AIF tirdzniecību, ne vēlāk kā 10 darba dienu laikā pēc pilnīga paziņojuma saņemšanas saskaņā ar 2. punktu.

Saskaņā ar trešajā daļā noteiktajiem īstenošanas pasākumiem kompetentās iestādes var noteikt ierobežojumus vai konkrētus nosacījumus AIF tirdzniecībai atbilstīgi šim pantam.

Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, ar kuriem precizē ierobežojumu vai nosacījumu veidus, ko var piemērot AIF tirdzniecībai saskaņā ar šā punkta otro daļu. Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

4. Neskarot 32. panta 1. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka AIFP pārvaldītie AIF tiek tirgoti tikai profesionāliem ieguldītājiem.

32. pants

Dalībvalstu iespēja atļaut AIF tirdzniecību privātiem ieguldītājiem

1. Dalībvalstis var atļaut AIF tirdzniecību privātiem ieguldītājiem to teritorijā.

Šādā nolūkā dalībvalstis var noteikt AIFP vai AIF stingrākas prasības.

2. Dalībvalstīm, kas atļauj AIF tirdzniecību privātiem ieguldītājiem to teritorijā, viena gada laikā, sākot no 54. panta 1. punktā minētā datuma, informē Komisiju par šādiem jautājumiem:
 - a) AIF veidi, ko AIFP drīkst tirgot privātiem ieguldītājiem to teritorijā;
 - b) jebkādas papildu prasības, ko dalībvalsts nosaka attiecībā uz AIF tirdzniecību privātiem ieguldītājiem to teritorijā.

Dalībvalstis arī informē Komisiju par jebkādām turpmākām izmaiņām attiecībā uz pirmo apakšpunktu.

33. pants

Nosacījumi tirdzniecībai citās dalībvalstīs

1. Gadījumos, kad pilnvarots AIFP plāno tirgot profesionāliem ieguldītājiem tā pārvaldītā AIF ieguldījumu apliecības vai daļas citā dalībvalstī, tam jāiesniedz piederības valsts kompetentajām iestādēm šādi dokumenti:
 - a) paziņojuma vēstule, tai skaitā darbības programma, kurā identificēts AIF, ko AIFP plāno tirgot, un informācija par AIF pastāvīgo atrašanās vietu;
 - b) AIF apvienošanās noteikumi un instrumenti;
 - c) AIF apraksts vai jebkāda ieguldītājiem pieejama informācija par AIF;
 - d) norāde par dalībvalsti, kur AIFP plāno tirgot tā pārvaldībā esošā AIF ieguldījumu apliecības vai daļas profesionāliem ieguldītājiem;
 - e) pasākumi, kas noteikti AIF tirdzniecībai, un attiecīgos gadījumos informācija par pasākumiem, kas noteikti, lai novērstu attiecīgā AIF ieguldījumu apliecību vai daļu tirdzniecību privātiem ieguldītājiem.
2. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nosūta visus 1. punktā minētos dokumentus tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kur AIF tiks tirgoti, ne vēlāk kā desmit darbdienu laikā pēc tam, kad tās saņēmušas šos dokumentus. Kompetentās iestādes pievieno dokumentiem apliecinājumu, ka iesaistītais AIFP ir pilnvarots.
3. Nosūtot dokumentus, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties paziņo AIFP par nosūtīšanu. AIFP drīkst uzsākt AIF tirdzniecību uzņēmējā dalībvalstī paziņošanas dienā.
4. 1. punkta e) apakšpunktā minētie pasākumi ir pakļauti uzņēmējas dalībvalsts likumdošanai un uzraudzībai.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētā paziņojuma vēstule un apliecinājums ir tādā valodā, kas tradicionāli pieņemta starptautisko finanšu jomā.

Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentajām iestādēm ir pieņemama 2. punktā minētā dokumentu elektroniska nosūtīšana un aizpildīšana.

6. Ja notiek izmaiņas informācijā, kas darīta zināma saskaņā ar 2. punktu, AIFP vismaz mēnesi pirms izmaiņu ieviešanas sniedz rakstisku paziņojumu par šīm izmaiņām piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes par šīm izmaiņām.

7. Komisija saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi nosakot zemāk minēto:
 - a) paziņojuma vēstules standarta parauga forma un saturs;
 - b) apliecinājuma standarta parauga forma un saturs.
8. AIFP var tirgot tāda AIF daļas vai ieguldījumu apliecības, kurš atrodas trešā valstī, profesionāliem ieguldītājiem tādā dalībvalstī, kas nav AIFP piederības dalībvalsts, tikai sākot no 54. panta 1. punkta otrajā daļā minētās dienas.

34. pants

Nosacījumi pārvaldības pakalpojumu sniegšanai citās dalībvalstīs

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pilnvarots AIFP drīkst sniegt pārvaldības pakalpojumus saistībā ar AIF, kuri atrodas citā dalībvalstī, vai nu tieši, vai, nodibinot filiāli, ja AIFP ir pilnvarots pārvaldīt attiecīgā veida AIF.
2. Jebkuram AIFP, kurš vēlas pirmo reizi sniegt pārvaldības pakalpojumus saistībā ar citā dalībvalstī esošu AIF, jāpaziņo piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm šāda informācija:
 - a) dalībvalsts, kurā tas plāno sniegt pārvaldības pakalpojumus tieši vai nodibināt filiāli;
 - b) darbības programma, kas īpaši nosaka pakalpojumus, ko tas plāno sniegt, un identificē AIF, ko tas plāno vadīt.
3. Ja AIFP plāno nodibināt filiāli, papildus 2. punktam tam jāsniedz šāda informācija:
 - a) filiāles organizatoriskā struktūra;
 - b) tā adrese piederības dalībvalstī, kur var iegūt dokumentus;
 - c) par filiāles vadību atbildīgo personu vārds.
4. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nosūta visus 2. punktā, un attiecīgos gadījumos arī 3. punktā, minētos dokumentus tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kur tiks sniegti pārvaldības pakalpojumi, un apliecinājumu, ka tās ir pilnvarojušas attiecīgo AIFP, ne vēlāk kā desmit darbdienu laikā pēc tam, kad

kompetentās iestādes saņēmušas šos dokumentus. Tās nekavējoties paziņo AIFP par nosūtīšanu.

Tiklīdz saņemts paziņojums par nosūtīšanu, AIFP var sākt sniegt savus pakalpojumus uzņēmējā dalībvalstī.

5. Uzņēmējas dalībvalstis neievieš papildu prasības, kas jāievēro attiecīgajam AIFP saistībā ar šajā direktīvā ietvertajiem jautājumiem.
6. Ja notiek izmaiņas informācijā, kas darīta zināma saskaņā ar 2. punktu, un attiecīgos gadījumos ar 3. punktu, AIFP vismaz mēnesi pirms izmaiņu ieviešanas sniedz rakstisku paziņojumu par šīm izmaiņām piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde informē uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestādi par šīm izmaiņām.

VII nodaļa

Īpaši noteikumi attiecībā uz trešām valstīm

35. pants

Nosacījumi attiecībā uz trešās valstīs esošu AIF tirdzniecību Kopienā

AIFP var tirgot tikai tāda AIF daļas vai ieguldījumu apliecības, kas atrodas trešā valstī, profesionāliem ieguldītājiem, kuri atrodas dalībvalstī, ja trešā valsts ir parakstījusi nolīgumu ar attiecīgo dalībvalsti, kurš pilnībā atbilst ESAO Nodokļu paraugkonvencijas 26. pantā izklāstītajiem standartiem un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem.

Gadījumos, kad AIFP tirgo trešā valstī esošu AIF daļas vai ieguldījumu apliecības, piederības dalībvalstis var pagarināt 31. panta 3. punktā minēto periodu, ja tas ir nepieciešams, lai pārbaudītu, vai tiek ievēroti šīs direktīvas nosacījumi.

Pirms ļaut AIFP tirgot trešā valstī esošu AIF daļas vai ieguldījumu apliecības, piederības dalībvalstij īpaši jāņem vērā AIFP veiktie pasākumi saskaņā ar 38. pantu attiecīgos gadījumos.

36. pants

Administratīvu uzdevumu deleģēšana no AIFP puses trešā valstī izveidotai vienībai

Dalībvalstis atļauj AIFP deleģēt administratīvus pakalpojumus trešā valstī izveidotām vienībām tikai tad, ja tiek ievēroti visi zemāk minētie nosacījumi:

- a) ir izpildītas 18. pantā izklāstītās prasības;
- b) vienība ir pilnvarota sniegt administratīvus pakalpojumus vai ir reģistrēta trešajā valstī, kur tā izveidota, un ir pakļauta konsultatīvai uzraudzībai;
- c) pastāv atbilstošs sadarbības līgums starp AIFP kompetento iestādi un vienības uzraudzības iestādi.

37. pants

Trešā valstī izveidots vērtētājs

1. Dalībvalstis atļauj iecelt trešā valstī izveidotu vērtētāju tikai tad, ja tiek ievēroti visi zemāk minētie nosacījumi:
 - a) ir izpildītas 16. pantā izklāstītās prasības;
 - b) trešā valsts ir pakļauta saskaņā ar 3. punktu pieņemtajam lēmumam, kas nosaka, ka tās teritorijā izveidoto vērtētāju izmantotie vērtēšanas standarti un noteikumi ir ekvivalenti Kopienā piemērojamajiem standartiem un noteikumiem.

2. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi nosakot kritērijus trešo valstu vērtēšanas standartu un noteikumu ekvivalences novērtēšanai, kā tas noteikts 1. punkta b) apakšpunktā.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Pamatojoties uz 2. punktā minētajiem kritērijiem, Komisija saskaņā ar 49. panta 2. punktā izklāstīto procedūru pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi nosakot, ka trešās valsts vērtēšanas standarti un likumdošanas noteikumi ir ekvivalenti Kopienā piemērojamajiem standartiem un noteikumiem.

38. pants

Depozitārija uzdevumu deleģēšana saistībā ar trešā valstī esošu AIF

1. Atkāpjoties no 17. panta 4. punkta, attiecībā uz trešā valstī esošu AIF dalībvalstis ļauj šī AIF depozitārijam, kas iecelts saskaņā ar 17. pantu, deleģēt vienas vai vairāku funkciju izpildi tajā pašā trešajā valstī esošam apakšdepozitārijam, ja minētās trešās valsts likumdošana ir ekvivalenta šīs direktīvas noteikumiem un tiek efektīvi piemērota.

Jāievēro arī šādi nosacījumi:

- a) trešā valsts ir pakļauta saskaņā ar 4. punktu pieņemtajam lēmumam, kas nosaka, ka šai valstī esošie apakšdepozitāriji ir pakļauti efektīvam konsultatīvam regulējumam un uzraudzībai, kas ir ekvivalenta Kopienas likumdošanā ietvertajiem noteikumiem;
 - b) tiek nodrošināta pietiekama sadarbība starp piederības dalībvalsti un trešās valsts attiecīgajām iestādēm;
 - c) trešā valsts ir pakļauta saskaņā ar 4. punktu pieņemtajam lēmumam, kas nosaka, ka attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un teroristu finansēšanas novēršanu noteiktie standarti ir ekvivalenti Kopienā piemērojamajiem standartiem.
2. Depozitārija saistības pret ieguldītājiem neietekmē fakts, ka tas ir deleģējis pienākumu izpildīt visus uzdevumus vai daļu no tiem trešās valsts depozitārijam.
 3. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi nosakot kritērijus trešo valstu konsultatīvā regulējuma, uzraudzības un standartu ekvivalences novērtēšanai, kā tas noteikts 1. punktā.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.
 4. Pamatojoties uz 3. punktā minētajiem kritērijiem, Komisija saskaņā ar 49. panta 2. punktā izklāstīto procedūru pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi nosakot, ka

trešās valsts konsultatīvais regulējums, uzraudzība un standarti ir ekvivalenti šai direktīvai.

39. pants

Atļaujas piešķiršana trešās valstīs esošiem AIFP

1. Dalībvalstis saskaņā ar šo direktīvu var piešķirt atļauju trešā valstī esošam AIFP tirgot AIF daļas vai ieguldījumu apliecības profesionāliem ieguldītājiem Kopienā atbilstoši šīs direktīvas nosacījumiem, ja:
 - a) trešā valsts ir pakļauta saskaņā ar 3. punkta a) apakšpunktu pieņemtajam lēmumam, kas nosaka, ka tās likumdošana attiecībā uz konsultatīvu regulējumu un pašreizēju uzraudzību ir ekvivalenta šīs direktīvas noteikumiem un tiek efektīvi piemērota;
 - b) trešā valsts ir pakļauta saskaņā ar 3. punkta b) apakšpunktu pieņemtajam lēmumam, kas nosaka, ka tā piešķir Kopienas AIFP efektīvu piekļuvi tirgum, pielīdzināmu tai piekļuvei, ko Kопiena piešķir AIFP no šīs trešās valsts;
 - c) AIFP sniedz kompetentajām iestādēm tajā dalībvalstī, kur tas iesniedz pieteikumu atļaujas saņemšanai, 5. un 31. pantā minēto informāciju;
 - d) pastāv sadarbības līgums starp attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm un AIFP uzraudzītāju, kas nodrošina tādas visas informācijas efektīvu apmaiņu, kura nepieciešama AIFP darbību potenciālās ietekmes uzraudzībai, lai veicinātu sistēmiski saistītu finanšu iestāžu stabilitāti un tādu tirgu organizētu funkcionēšanu, kuros AIFP aktīvi darbojas.
 - e) trešā valsts ir parakstījusi nolīgumu ar attiecīgo dalībvalsti, kurā tā iesniedz pieteikumu atļaujas saņemšanai, kurš pilnībā atbilst ESAO Nodokļu paraugkonvencijas 26. pantā izklāstītajiem standartiem un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem.
2. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus ar mērķi noteikt zemāk minēto:
 - a) vispārīgi ekvivalences kritēriji, lai nodrošinātu trešās valsts likumdošanas par konsultatīvu regulējumu un pašreizēju uzraudzību ekvivalenci un efektīvu piemērošanu, balstīti uz III, IV un V nodaļā izklāstītajām prasībām;
 - b) vispārīgi kritēriji, lai novērtētu, vai trešās valstis piešķir Kopienas AIFP efektīvu piekļuvi tirgum, pielīdzināmu tai piekļuvei, ko Kопiena piešķir AIFP no šīm trešajām valstīm.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Pamatojoties uz 2. punktā minētajiem kritērijiem, Komisija saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi nosakot, ka:

- a) likumdošana par AIFP konsultatīvu regulējumu un pašreizēju uzraudzību trešā valstī ir ekvivalenta šai direktīvai un tiek efektīvi piemērota;
- b) trešā valsts piešķir Kopienas AIFP efektīvu piekļuvi tirgum, vismaz pielīdzināmu tai piekļuvei, ko Kopiena piešķir AIFP no šīs trešās valsts.

VIII nodaļa

Kompetentās iestādes

1. IEDAĻA. IZRAUDZĪŠANA, PILNVARAS UN PRASĪBU PROCEDŪRAS

40. pants

Kompetento iestāžu izraudzīšana

Dalībvalstis izraugās kompetentās iestādes, kam jāpilda šajā direktīvā noteiktie pienākumi.

Gadījumos, kad dalībvalsts izraugās vairākas kompetentās iestādes, tā attiecīgi informē Komisiju, norādot jebkādu pienākumu sadalījumu.

41. pants

Kompetento iestāžu pilnvaras

1. Kompetentām iestādēm piešķir visas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir vajadzīgas to funkciju izpildei. Šādas pilnvaras tiek izmantotas jebkurā no zemāk minētajiem veidiem:
 - a) tieši;
 - b) sadarbībā ar citām iestādēm;
 - c) to atbildības ietvaros deleģējot pilnvaras vienībām, kam ir deleģēta uzdevumu izpilde;
 - d) vēršoties kompetentajās tiesu iestādēs.
2. Kompetentajām iestādēm jābūt vismaz šādām izmeklēšanas pilnvarām:
 - a) piekļūt jebkuram dokumentam jebkādā formātā un saņemt tā kopiju;
 - b) pieprasīt informāciju no jebkuras personas un vajadzības gadījumā izsaukt un nopratināt personu, lai gūtu informāciju;
 - c) veikt pārbaudes uz vietas ar iepriekšējiem paziņojumiem vai bez tiem;
 - d) pieprasīt tālruņa sarunu un datu plūsmas ierakstus.

42. pants

Uzraudzības pilnvaras

1. Piederības dalībvalsts nodrošina, ka kompetentās iestādes var īstenot šādus pasākumus:
 - a) noteikt profesionālās darbības pagaidu aizliegšanu;

- b) īstenot atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu, ka AIFP turpina ievērot attiecīgo likumdošanu;
 - c) nodot lietas krimināltiesvedībai kompetentajās jurisdikcijās.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir attiecīgās pilnvaras, lai varētu veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu pareizu tirgus darbību tādos gadījumos, kad viena vai vairāku AIF darbība viena finanšu instrumenta tirgū varētu apdraudēt attiecīgā tirgus pareizu darbību.

43. pants
Administratīvi sodi

1. Neskarot atļaujas atsaukšanas procedūras vai dalībvalstu tiesības piespriest kriminālsodus, dalībvalstis saskaņā ar saviem tiesību aktiem nodrošina, ka var veikt attiecīgos administratīvos pasākumus vai piemērot administratīvus sodus atbildīgajām personām, ja nav ievēroti noteikumi, kas pieņemti, īstenojot šo direktīvu. Dalībvalsts nodrošina, ka šie pasākumi ir efektīvi, samērīgi un preventīvi.
2. Dalībvalstis paredz, ka attiecīgā kompetentā iestāde var darīt zināmus atklātībai jebkurus pasākumus vai sodus, ko piemēro par tādu noteikumu neievērošanu, kas ir pieņemti, īstenojot šo direktīvu, izņemot gadījumus, kad šādu pasākumu vai sodu nodošana atklātībai varētu radīt nopietnus traucējumus finanšu tirgos vai nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām pusēm.

44. pants
Pārsūdzības tiesības

Dalībvalstis nodrošina to, ka jebkurš lēmums, kas pieņemts saskaņā ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, ir attiecīgi pamatots, par to ir paziņots adresātam un ka tas ir pakļauts tiesībām pārsūdzēt lēmumu tiesā.

Šīs tiesības pārsūdzēt tiesā tiek piemērotas arī gadījumos, kad attiecībā uz pieteikumu atļaujas saņemšanai, kas satur visu nepieciešamo informāciju, nav ticis pieņemts nekāds lēmums divu mēnešu laikā kopš pieteikuma iesniegšanas.

2. IEDAĻA
SADARBĪBA STARP DAŽĀDĀM KOMPETENTĀM IESTĀDĒM

45. pants
Sadarbības pienākums

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes savstarpēji sadarbojas vienmēr, kad tas ir nepieciešams, lai izpildītu to pienākumus saskaņā ar šo direktīvu, izmantojot pilnvaras, kas tām piešķirtas vai nu ar šo direktīvu, vai ar valstu tiesību aktiem.
2. Dalībvalstis veicina šajā iedaļā paredzēto sadarbību.

3. Kompetentās iestādes izmanto savas pilnvaras sadarbības mērķiem, pat gadījumos, kad izmeklējamā rīcība nav attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošu noteikumu pārkāpums.
4. Dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties sniedz viena otrai informāciju, kas nepieciešama to pienākumu izpildei saskaņā ar šo direktīvu.
5. Komisija saskaņā ar 49. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas pasākumus attiecībā uz informācijas apmaiņas procedūrām starp kompetentām iestādēm.

46. pants

Informācijas apmaiņa saistībā ar AIFP darbību potenciālajām sistēmiskajām sekām

1. Par AIFP pilnvarošanu un uzraudzību atbildīgās kompetentās iestādes saskaņā ar šo direktīvu paziņo informāciju citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm gadījumos, kad tas ir nepieciešams atsevišķa AIFP vai AIFP kolektīva darbību potenciālās ietekmes uzraudzībai un reaģēšanai uz to, lai veicinātu sistēmiski saistītu finanšu iestāžu stabilitāti un tādu tirgu organizētu funkcionēšanu, kuros AIFP aktīvi darbojas. Šādu informāciju paziņo arī Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejai (EVRK), kas izveidota ar Komisijas 2009. gada 23. janvāra Lēmumu 2009/77/EK²⁵ un kas minēto informāciju nodod citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm.
2. AIFP kompetentā iestāde ik ceturksni paziņo apkopoto informāciju par AIFP atbildības ietvaros veiktajām darbībām saskaņā ar EK līguma 114. panta 2. punktu izveidotajai Ekonomikas un finanšu lietu komitejai.
3. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, tādējādi nosakot tās informācijas modalitāti, saturu un biežumu, ar kuru apmainās saskaņā ar 1. punktu.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

47. pants

Sadarbība uzraudzības darbību veikšanā

1. Vienas dalībvalsts kompetentās iestādes var lūgt citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm sadarboties uzraudzības darbību veikšanā vai veikt pārbaudes uz vietas vai izmeklēšanu minētās valsts teritorijā to pilnvaru ietvaros saskaņā ar šo direktīvu.

Ja kompetentā iestāde saņem lūgumu par pārbaudi uz vietas vai izmeklēšanu, tā veic vienu no šādām darbībām:

- a) veic pārbaudi vai izmeklēšanu pati;
- b) atļauj lūguma iesniedzējai iestādei veikt pārbaudi vai izmeklēšanu;
- c) atļauj revidentiem vai ekspertiem veikt pārbaudi vai izmeklēšanu.

²⁵ OV L 25, 29.1.2009., 18.-22. lpp.

2. Gadījumā, kas minēts 1. punkta a) apakšpunktā, sadarbību pieprasījusī dalībvalsts kompetentā iestāde var lūgt tās personāla locekļiem palīdzēt personālam, kas veic pārbaudi vai izmeklēšanu. Tomēr pārbaude vai izmeklēšana ir pakļauta vispārīgai kontrolei no tās dalībvalsts puses, kuras teritorijā tā tiek veikta.

Gadījumā, kas minēts 1. punkta b) apakšpunktā, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras teritorijā tiek veikta pārbaude vai izmeklēšana, var lūgt tās personāla locekļiem palīdzēt personālam, kas veic pārbaudi vai izmeklēšanu.

3. Kompetentās iestādes var atteikties apmainīties ar informāciju vai rīkoties atbilstīgi lūgumam pēc sadarbības, veicot izmeklēšanu vai pārbaudi uz vietas, tikai šādos gadījumos:
 - a) izmeklēšana, pārbaude uz vietas vai informācijas apmaiņa var nelabvēlīgi ietekmēt tās dalībvalsts suverenitāti, drošību vai sabiedrisko kārtību, kam adresēts lūgums;
 - b) attiecībā uz tām pašām darbībām un attiecībā uz tām pašām personām jau ir uzsākta tiesvedība tās dalībvalsts iestādēs, kam adresēts lūgums;
 - c) attiecībā uz tām pašām personām un tām pašām darbībām galīgais spriedums jau pieņemts dalībvalstī, kam adresēts lūgums.

Kompetentajām iestādēm jāinformē lūgumu izteikušās iestādes par jebkādu saskaņā ar pirmo apakšpunktu pieņemtu lēmumu, minot attiecīgos iemeslus.

4. Komisija pieņem īstenošanas pasākumus attiecībā uz procedūrām, kas paredzētas pārbaudēm uz vietas vai izmeklēšanām.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 49. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

48. pants Starpniecība

1. Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja (EVRK) izveido starpniecības mehānismu.
2. Ja kompetentajām iestādēm rodas nesaskaņas par vienas no šajā direktīvā minētās kompetentās iestādes veikto novērtēšanu, tās rīcību vai rīcības trūkumu, kompetentās iestādes nodod lietu izskatīšanai EVRK, kura apspriežas, lai panāktu ātru un efektīvu risinājumu. Kompetentās iestādes pienācīgi ņem vērā EVRK padomu.

IX nodaļa

Pārejas un nobeiguma noteikumi

49. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Eiropas Vērtspapīru komiteja, kas izveidota ar Komisijas 2001. gada 6. jūnija Lēmumu 2001/528/EK, ar ko izveido Eiropas Vērtspapīru komiteju²⁶.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro 5. un 7. pantu, ņemot vērā 8. pantu^oPadomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumā 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

50. pants

Pārskatīšana

Divus gadus pēc 54. pantā minētā datuma Komisija, pamatojoties uz sabiedrisku apspriešanu un ņemot vērā apspriedes ar kompetentām iestādēm, pārskata šīs direktīvas darbības jomu un to, kā tā tiek piemērota. Veicot pārskatīšanu, pienācīgi ņem vērā izmaiņas starptautiskā mērogā un apspriedes ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām.

Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei kopā ar attiecīgajiem priekšlikumiem.

51. pants

Pārejas noteikums

AIFP, kurš īsteno savu darbību Kopienā, pirms [šīs direktīvas transponēšanas termiņš] pieņem visus nepieciešamos pasākumus šīs direktīvas ievērošanai un iesniedz pieteikumu atļaujas saņemšanai viena gada laikā pēc šīs direktīvas transponēšanas termiņa beigām.

52. pants

Direktīvas 2004/39/EK grozījumi

Direktīvas 2004/39/EK 19. panta 6. punktam ir pievienots šāds ievilkums:

„– pakalpojums neattiecas uz AIF [Direktīvas xx/xx/EK] 3. panta a) apakšpunkta izpratnē”.

²⁶ OV L 191, 13.7.2001., 45. lpp.■

*53. pants
Direktīvas 2009/.../EK²⁷ grozījumi*

Direktīvu 2009/XX/EK groza šādi.

Pievieno šādu 50.a pantu:

„Lai nodrošinātu starpnozaru konsekvenci un novērstu neatbilstību starp to uzņēmumu interesēm, kuri pārstrukturē aizdevumus pārvedamos vērtspapīros un citos finanšu instrumentos (iniciatori), un PVKIU, kuri investē šādos vērtspapīros vai citos finanšu instrumentos, Komisija pieņem īstenošanas pasākumus, paredzot prasības šādās jomās:

- a) prasības, kas jāizpilda iniciatoram, lai PVKIU varētu investēt vērtspapīros vai citos šāda veida finanšu instrumentos, kuri emitēti pēc 2011. gada 1. janvāra, tostarp prasības, ar kurām nodrošina, ka iniciators uztur tīro ekonomisko ieinteresētību, kas nav mazāka par 5 %;
- b) kvalitatīvās prasības, kuras jāizpilda PVKIU, kuri investē šādos vērtspapīros vai citos finanšu instrumentos.

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu šo Direktīvu, to papildinot, pieņem saskaņā ar 107. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”

*54. pants
Transponēšana*

1. Dalībvalstis vēlākais līdz [...] ievieš normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai noteikumu tekstu, kā arī atbilstības tabulu starp minētajiem noteikumiem un šo direktīvu.

Noteikumus, ar kuriem transponē VII nodaļas noteikumus, dalībvalstis sāk piemērot trīs gadus pēc pirmajā daļā minētās dienas.

Kad dalībvalstis pieņem pirmajā daļā minētos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

*55. pants
Stāšanās spēkā*

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

²⁷ Direktīva 2009/.../EK par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvu ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (pārstrādāta versija)

56. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā
Priekšsēdētājs

Padomes vārdā
Priekšsēdētājs